

Scinteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7581 Simbătă 13 ianuarie 1968 8 PAGINI — 30 BANI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

puncte de vedere

Formația intelectuală a dascălului universitar — om de știință

de conf. dr. D. PĂCURARIU

Valorificarea superioară a țiteiului și reducerea consumului de produse petroliere

La recenta sesiune a Marii Adunări Naționale s-a subliniat cu pregnanță că o problemă economică centrală care stă în fața minierilor și întreprinderilor o constituie gospodărirea rațională și economisirea tuturor resurselor materiale. Pentru ramura noastră această sarcină prezintă o deosebită însemnătate economică, dacă avem în vedere că directivă de bază din sporul producției globale industriale prevăzută pentru 1968, față de anul trecut, trebuie realizat pe seama valorificării superioare a materiei prime. Esențialul este ca, prin creșterea gradului de prelucrare a materiei prime prin ridicarea necontenită a calității și valorii produselor realizate, să satisfacem mai bine necesitățile consumului intern de combustibili și lubrifianți și să oferim la export cantități sporite de produse petroliere, în condiții competitive pe piața externă.

Industria de prelucrare a țiteiului este astăzi concentrată, în cea mai mare parte, în trei grupuri de capacități mari, înzestrate cu tehnici modernă. În aceste rafinării au fost introduse în ultimii ani cele mai moderne procese de prelucrare secundară și procedee catalitice pentru reformarea benzinelor primare și pentru cracarea distilatelor grele din țitei, extracția și fracționarea fină a hidrocarburiilor aromatische, fracționarea fină a gazelor pentru chimizare, cocsarea reziduurilor grele și altele. Ca rezultat al acestor măsuri, precum și prin fructificarea mai deplină a rezervelor interne, la acești producători s-a realizat o creștere în producția și în calitatea produselor obținute dintr-o tonă de țitei crescând, în comparație cu 1959, cu 25 la sută.

Am amintit aceste rezultate pentru a ilustra posibilitățile și rezervele mari de care dispun întreprinderile din industria petrolieră în domeniul gospodării raționale a materiei prime. Aceste rezerve au fost primite, de altfel, în sarcinile de plan pe anul 1968. Merită să relevăm, între altele, că în acest an, la o creștere de numai 4 la sută a cantității de țitei prelucrate, produsele de petrol au crescut cu 10 la sută, iar producția de uleiuri și bitum cu 10 la sută. Sarcinile sînt pe măsura realizării. În acest context, în primul rând, intrarea în funcțiune, spre sfîrșitul anului trecut a complexului de cracare cata-

Ing. Alexandru BOABĂ ministrul petrolului

litică de la Rafinăria Brazi și darea în exploatare a întregii capacități. În trimestrul II al acestui an — cu trei luni mai devreme decît prevederile inițiale ale planului cincinal — a noului complex pentru producerea de uleiuri industriale de la Rafinăria Ploiești.

Nu se poate afirma că sursele creșterii aradului de prelucrare și valorificarea a țiteiului ar consta exclusiv în construirea de noi capacități, înzestrate cu echipamente și tehnologii moderne de fabricație. Cadrele tehnice și economice, specialiștii noștri își dau seama că îndeplinirea acestei sarcini majore puse de conducerea partidului în fața colectivului din industria petrolului implică eforturi permanente, pe multiple planuri în fiecare întreprindere în parte. Considerăm că o resursă insuficient explorată și pusă în valoare pînă acum este îmbunătățirea selecționării anumitor țiteiuri, încă de la extracția lor în sechele, pentru producția de uleiuri și parafine. Funcționarea noului complex de uleiuri de la Rafinăria Ploiești, de pildă, se bazează pe utilizarea unui țitei naftenic care asigură fabricarea de uleiuri cu congelare scăzută. Totuși, în acest caz, va trebui acordată o deosebită grijă selecționării atente a producției fiecărei structuri petroliere, chiar a fiecărei sonde în parte, în funcție de caracteristicile țiteiului extras, de potențialul acestuia în diferite produse petroliere.

Ceea ce am vrea să subliniem este însă faptul că introducerea în fabricație a noilor sorturi de produse durează încă un timp prea îndelungat. Întrucît sarcinile în această privință sînt și în anul 1968 deosebit de importante, specialiștii din cadrul Institutului de cercetări pentru prelucrare a țiteiului Ploiești și laboratoarelor zonale din rafinării își vor intensifica cercetările în vederea stabilirii într-un timp mai scurt a rețetelor noilor produse și experimentării lor în practică. Socoțim că pentru reușita acestei activități de mare răspundere, ca și pentru studiul altor căi de ridicare a valorificării țiteiului, este necesar să se fructifice deplin rezultatele temelor cercetate în ultimii ani și să se creeze o strînsă legătură între cercetare și producție. Se impune, totodată, ca întreprinderile și ministerele beneficiare ale noilor tipuri de combustibili și lubrifianți să colaboreze mai strîns cu rafinăriile noastre în efectuarea experimentelor și omologarea produselor. În momentul de față această colaborare nu este satisfăcătoare, ceea ce afectează negativ asupra ritmului de asimilare.

(Continuare în pag. a III-a)

opinii FUNCIONARUL AZI N POPESCU-BOGDĂNEȘTI

Nu este întîmplare faptul că literatură, în ceea ce aparține epocii moderne, a născut un infinit număr de eroi (ținind de funcționari în felurile-i ipotetice). Întîlnim, tratat cu malicioasă îngăduință în opera lui Gogol, ne apare la tot pasul, burghez în devenire sau făcut, în fresca lui Balzac. I-a imortalizat „supușii” și brută „Thomas Mann”, a fost zugrăvit, cu deosebită acțiune, de Brătescu-Voinești, și a făcut din el bîciundu-l, un „tip”, Caragiale.

Nu este întîmplare... În viața societății moderne funcționarul devine o categorie tot alt de larg răspîndită și tot așa de tenețios insurubabil în angrenajul vieții diurne, pe cît de complex sînt actualmente aparatul de stat, industria, circulația mărfurilor, ori fenomenele din sfera culturii.

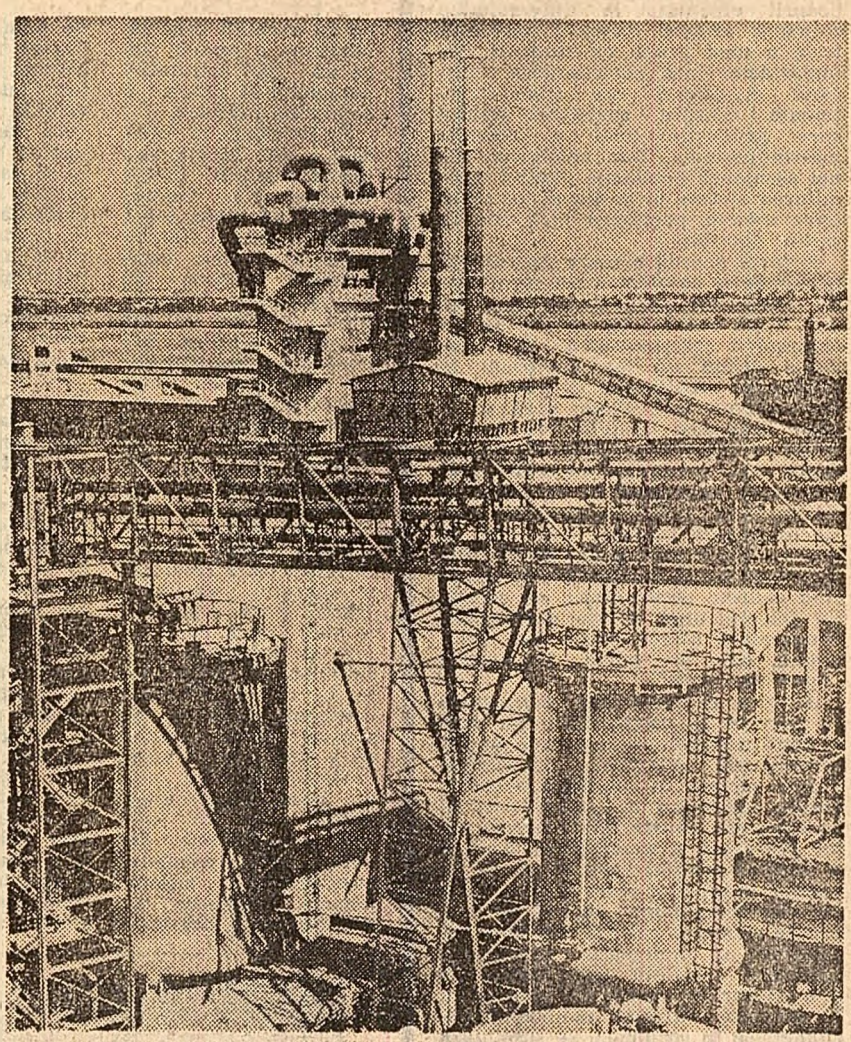
Intorcîndu-ne cu gîndul în trecut, n-î amintim pe funcționar, n-a portretizat fais (măști negre și bățături la coate, oprimat și singuratic, carierist mărunt, ori politician de duzină). Întîlnirea la birou de stare civilă, pe coridoarele tribunalei, la bancă, la poștă, la casa de bilete a garii. Publicistica l-a creionat imaginea insului cu o existență medică, omul care nu arde nimic și preferă bibliotecii cafeneaua, orizontul său, întinderea cunoștințelor depășind rareori formulistica și șablonul din care-și făurise adevăratele feteșuri. Avea, fatală și psihologică proprie față de politică, mentalitatea blazatului: „pleacă ai noștri vin ai noștri”, sau pur și simplu „nu mă interesează”. Fără cu supori: „ce-a lăi Ghilă Pristanda”, „pupă-l în bot și papă-l tot!”.

Observator de finete, scriitor, chiar exagerînd pe alocuț, n-a portretizat fais (măști negre și bățături la coate, oprimat și singuratic, carierist mărunt, ori politician de duzină). Întîlnirea la birou de stare civilă, pe coridoarele tribunalei, la bancă, la poștă, la casa de bilete a garii. Publicistica l-a creionat imaginea insului cu o existență medică, omul care nu arde nimic și preferă bibliotecii cafeneaua, orizontul său, întinderea cunoștințelor depășind rareori formulistica și șablonul din care-și făurise adevăratele feteșuri. Avea, fatală și psihologică proprie față de politică, mentalitatea blazatului: „pleacă ai noștri vin ai noștri”, sau pur și simplu „nu mă interesează”. Fără cu supori: „ce-a lăi Ghilă Pristanda”, „pupă-l în bot și papă-l tot!”.

Observator de finete, scriitor, chiar exagerînd pe alocuț, n-a portretizat fais (măști negre și bățături la coate, oprimat și singuratic, carierist mărunt, ori politician de duzină). Întîlnirea la birou de stare civilă, pe coridoarele tribunalei, la bancă, la poștă, la casa de bilete a garii. Publicistica l-a creionat imaginea insului cu o existență medică, omul care nu arde nimic și preferă bibliotecii cafeneaua, orizontul său, întinderea cunoștințelor depășind rareori formulistica și șablonul din care-și făurise adevăratele feteșuri. Avea, fatală și psihologică proprie față de politică, mentalitatea blazatului: „pleacă ai noștri vin ai noștri”, sau pur și simplu „nu mă interesează”. Fără cu supori: „ce-a lăi Ghilă Pristanda”, „pupă-l în bot și papă-l tot!”.

Florea CEAUȘESCU (Continuare în pag. a III-a)

INTERLUDIUM episod dramatic de Andi ANDRIEȘ

ORADEA: Fabrica de aluminiu

SOSIREA ÎN CAPITALĂ A TOVARĂȘULUI GEORGES MARCHAIS

Vineri după-amiază a sosit în Capitală tovarășul Georges Marchais, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, care, la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, ospetele a fost salutată de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Virgil Trofin, membru su-

Un oraș după trei ani..

reportaj de Traian FILIP

Multe obiective noi au apărut între atelele de vechime de doi sau trei ani. Nu de mult, ascultam puietul sobolei de stîncă la Acțiunea Sulfuric Acum am primit granulele de uree care cad ca perlele, se adună într-uriasă piramidă și sînt viscolite într-un depozit cu puternici contraforți externi, cu ferestre prin care pătrunde din plin soarele rece de iarnă.

Așa este lumea chimiei și a oțelului, lume apărută ca prin miracol pe terasă joasă a orașului Turmu Măgurele, asupra căruia a suflat subit un vînt de înnoire. Orașul, născut cu mai bine de o sută de ani în urmă și început să se înfrînce de un climat de ocupații intelectuale ce favoriza gustul și înclinările spre gândire și frumos, o atmosferă de spiritualitate și cultură. Evoluția însă era încetă și stratificată în această adevărată aspect de frigiditate.

Și iată, în anti noștri, o idee îndrăzneată, o pirhie puternică sprînzînd pe colomele, reacționare și schete metalice din luncă, a devenit că poate învinge o inertie seculară și poate, cu fiecare nou edificiu înălțat în zona industrială, să producă un ecou în oraș, să producă ascensiunea unui bloc, să creeze turnuri de beton și clădiri, complexe comerciale, școli, policlinici, cartiere moderne.

La confluența Oltului cu Dunărea sînt intersecții de ape și lumini. De forțe și speranțe. De drumuri și energii mecanice. Motoarele care duie în luncă sînt motoare ale progresului și ale prosperității, și ele au smuls din inerția tradițională această pașnică și frumoasă așezare de la kilometrul 597. Trau această concluzie observînd o realitate în plin proces de transfigurare.

Cineva mi-a spus: — Am venit Am văzut Sînt încă multe de făcut... Se poate. Dar ceea ce s-a făcut, s-a făcut bine și s-a făcut repede și ceea ce ne uimește este în primul rînd, ritmul în care s-a dezvoltat și contînuă să se dezvolte Turmu Măgurele. Repăd orașul după trei ani de zile. Găseșc noi fa-brieci în luncă, iar în oraș două blocuri-turm cu cite unsprezece etaje, cartiere de blocuri împănate Găseșc două restaurante moderne, Găseșc magazine și librării o piață modernă în curs de finisare, găseșc drumuri pietru-

(Continuare în pag. a VII-a)

„VULPILILE” ȘI „DIHORII” ÎN AVUTUL STATULUI

Zilele trecute s-a încheiat la Tribunalul popular al raionului Băcău procesul întîlnit unui grup de fosti lucrători ai Combinatului avicol Crevedia care au produs pagube prin sustragerea de păsări, ouă și medicamente în valoare de peste un milion de lei. Impotriva lor s-au pronunțat pedepse de 2 pînă la 25 ani închisoare și despagubiri civile pentru furt organizat, sistematic, de către sînt la avut obște. Totodată sînt în curs cercetări pentru asocierii născute din aceste fapte grave comise de unii salariați ai întreprinderii agricole de stat Tărtășești regiunea București.

Din controale efectuate de organele de resort în întreprinderea agricolă de stat Tărtășești s-a constatat că, în anul 1964 nu s-au justificat păsări și ouă în valoare de 52.000 lei. Dar pentru că această sumă n-a fost dată în vîlsag și curmată din rădăcină încă de atunci, ea s-a perpetuat și s-a amplificat. În anii 1965—1966 s-au scăzut, prin bilanțurile anuale, 29.000 kg carne de pasăre, fără nici o documentație. Tot din aceeași perioadă lipsesc din rezerva sectorului avicol 642 ouă și un număr de ouă în valoare de 132.000 lei care au fost scoase din evidență cu acte fictive. Un număr de 1.945 păsări au fost sustrate tot cu acte fictive, motivîndu-se că au fost „mîncate de vulbi și dihorii” (ar altele au fost considerate ca fiind „împroprii” consumului). Cercetările întreprinse nu sînt prezente de către organele de control au stabilit că o mare parte din produse au fost sustrate de către unii lucrători ai acestor unități. Pagubele produse se ci-

Florea CEAUȘESCU (Continuare în pag. a III-a)

Cercetarea științifică este o cerință de bază pentru activitatea unui cadru didactic din învățămîntul superior. Ea dă orizont larg cursurilor și seminariilor, în sensul îmbogățirii lor continue cu informații noi de specialitate, al interpretării originale a problemelor, precum și al stimulării la studenți a gândirii proprii, a deprinderii de a reflecta și a căuta ei înșiși să-și adîncească prin studiu pregătirea. Profesorul universitar este primul și cel mai om cu o cultură largă, un specialist de prestigiu, un om de știință. Îndatorirea sa este nu numai de a comunica cunoștințe de la catedră, ci și de a participa în mod creator la viața științifică a țării, dînd lucrări importante care să reprezinte contribuții reale la progresul științei. Inseși cursurile sale trebuie să fie, evidente, nu neapărat creații originale, dar nici simple expuneri eclectice — ci, în orice caz, sinteze personale, în care date și concluzii furnizate de cercetările valoroase anterioare să fie trecute prin filtrul critic al personalității sale. Prin asta nu spunem nimic nou, ci doar subliniem niște adevăruri în genere știute, susținute de întreaga tradiție a Universității românești, ca și de celor străine. Titu Maiorescu, B. P. Hasdeu, Odobescu, Vasile Conta, C. D. Bănescu, N. Iorga, Ștefiu Pășcariu, A. Philippide, G. Ibrăileanu, D. Popovici, Lucian Blaga, M. Ralea, Tudor Vianu, George Călinescu ca să cităm cîteva nume ilustre de profesori ai facultăților de litere românești — au fost în același timp personalități de prestigiu în filologie, istoriografie, critica literară și filozofia românească. Mai mult chiar, prezența lor strălucită în viața științifică a țării le-a sporit autoritatea și prestigiul de profesori.

Dezvoltarea din ultimii ani a cercetării literare în învățămîntul universitar este o consecință firească a dezvoltării în ansamblu a activității științifice din țara noastră, a nivelului general de cultură și a interesului pentru știință manifestat în pături tot mai largi ale societății. Schimbarea la unele catedre de literatură a concepției în ce privește caracterul muncii științifice, combaterea improvizajului și a diletanțismului, orientarea cercetării în direcția studiului temeinic, bazat pe o largă informație istorico-literară, a dus la elaborarea, de către numeroase cadre didactice universitare, a unor monografii sau studii ample asupra unor scriitori, curente sau epoci literare, lucrări care, împreună cu altele, reprezintă contribuții valoroase ale istoriografiei și criticii contemporane la cercetarea fenomenului literar românesc.

Problema coliturii superioare, prin doctorat, a cadrelor didactice universitare, îndatorire absolut necesară pentru cei care vor să se dedice profesiei de dascăl în învățămîntul superior, pusă în ultimii ani cu o legitimă exigență de către legislația învățămîntului nostru, e de natură să stimuleze preocuparea pentru lărgirea cunoștințelor de specialitate, ca și așezarea pe baze serioase și temeinice a activității de cercetare, cerînd doctorandului o neori lentă numai de publicistică — să prezinte și să susțină public, în fața unei comisii de specialiști cunoscători, o lucrare de largă sinteză, care să facă proba unei cercetări ample, reprezentivă, oricum, o contribuție științifică concludentă dovedind că autorul nu e un diletant, ci un specialist format, avînd cunoștințe întinse și apăsîndu-și verificarea pentru cercetarea științifică. Doctoratul e o probă serioasă și obligatorie în învățămîntul superior, pe linia literaturii și a universității românești, nu din rațiuni pedante, ci ca o dovadă a formației largi și temeinice, a spiritului metodic, a tendinței spre investigații substanțiale. Istoria exegezei literare în cultura română o confirmă cu prisosință. Excepțiile sînt foarte puține. Numărul tot mai mare, în ultimii ani, al doctoranzilor la catedrele de literatură, printre ei aflîndu-se multe nume sîntimate în critica și istoriografia literară contemporană, tezele cu subiecte interesante aflate în lucru astăzi au un aspect al activității de cercetare, cu perspective fecunde.

O mare eficiență în stimularea activității de cercetare literară în universități o au schimbările de idei, discutiile organizate în Facultatea de limbă și literatură română a Universității București funcționare de doi ani un cerc

de a comunica al cadrelor didactice, cu dezbateri de obicei vii și care antrenează, decemdată încă timid, și specialiștii de la alte instituții. Sesiunile științifice ale facultății, a căror organizare lasă din păcate încă de dorit, și care ar fi bine să se țină anual (nu sporadic, la doi sau trei ani o dată) și într-o perioadă cînd dezbaterile să nu fie stîlchite de procesul de învățămînt, cu o exigență mai mare pentru selecția comunicărilor, ar putea avea un rol mai important în viața științifică a facultății. De asemenea, s-ar putea organiza periodic (de pildă la trei ani) sesiuni științifice interuniversitare (o dată la București, altă dată la Cluj, Iași etc.) care să prilejuiască întîlniri și schimburi de opinii între istoricii și criticii literari din toate cîntrele universitare. Discuțiile pe teme științifice, în cadrul colectivului de catedră, devenind în ultimii ani tot mai frecvente și lînd, în unele cazuri, un caracter organizat, ar putea fi mai larg folosite în activitatea tuturor catedrelor de literatură.

O contribuție importantă la orientarea și valorificarea activității de cercetare literară a cadrelor didactice o pot aduce publicațiile periodice ale Universităților. Ele apar însă în genere

(Continuare în pag. a IV-a)

PORTILE COMERCIALE ALE ITALIEI

De-a lungul a mîi de kilometri de coastă, pe un teritoriu încordurat de apă dintr-o parte și de munte din cealaltă, punctele nodale ale acestor rețele sînt cele 14 de porturi italiene. Re-numite prin frumusețea peisajului, porturile italiene îndeplinesc un rol economic de neînlocuibil. Peste 20 milioane tone de mărfuri se descarcă și se încarcă în aceste porturi, ceea ce confirmă ritmul viu de dezvoltare a economiei Italiei, schimbările sale comerciale intense cu strătămatele. Ultimele statistici arată că în 1966 circa 83

SCRISOARE DIN ROMA DE LA NICOLAE PUICEA

la sută din totalul comerțului exterior italian a urmat calea mărilor și oceanelor, cît aproximativ 90 la sută din totalul mărfurilor importate și aproape 60 la sută din bunurile exportate folosesc ca poartă de acces sau lezire porturile. Se poate afirma că porturile reprezintă pentru Italia „aparatură respiratorie” vitală a economiei naționale. Ele constituie o infrastructură care condiționează și influențează direct sau indirect economia țării, iar activitatea portuară afectează nu numai sectoarele industriale și comerciale legate nemuloc de această, ci și industria națională a căror producție este destinată în mare parte pietelor străine.

O vizită în cîteva din porturile mari ale Italiei în dezvoltare a unei industrii în continuă schimbare. Macarale uriașe își lungesc ritmic brațele de otel, ducînd în îmbrățișarea lor mii și mii de tonajuri diferite care sînt scoase la suprafață din tețe de mării împresionate.

(Continuare în pag. a VII-a)

Telegramă

Comitetul Central al Partidului Comunist Român Consiliului de Stat Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România

Comitetul Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud are onoarea să adreseze Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, sincere mulțumiri pentru felicitările călduroase și pentru manifestările de solidaritate ale poporului român prilejuate de cea de-a VII-a aniversare a creării Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud.

Aceasta constituie o încurajare prețioasă pentru poporul și forțele armate populare de eliberare din Vietnamul de sud care intensifică rezistența împotriva agresiunii americane pentru salvarea națională, pînă la victorie completă.

Fie ca prietenia și solidaritatea între poporul din Vietnamul de sud și poporul frate român să se întărească necontenit.

Primiți vă rugăm, dragi prieteni, expresia înaltă a noastre considerații.

COMITETUL CENTRAL AL FRONTULUI NAȚIONAL DE ELIBERARE DIN VIETNAMUL DE SUD

FAPTUL DIVERS

La post

In parchetul Brad-Cascada (In-tre-prinderea forestiera Toplița) zilele trecute s-a așternut un strat de zăpadă de 1,60 metri. In parchetul înzăpezit a fost surprinsă brigada complexă condusă de Ștefan Demeter. Rămăși izolați, membrii brigăzii nu s-au considerat sinistrali. Fără întrerupere, cinci zile și cinci nopți, brigada a lucrat la repararea funcționarelor, la dezpețirea drumurilor autoforestiere pentru normalizarea circulației și a producției. Masa lemnoasă ce se găsește aici și așteaptă să fie transportată la vale se ridică la mii de metri cubi. Luptând cu troienele, brigada lui Ștefan Demeter a continuat să-și facă datoria.

Frigurile inventarelor

Și la Pitești s-au lăsat omătul și gerul. Localnicii alegăr prin magazine după încălziminte călduroasă. Se încălzesc însă numai din alergătorii. Toate raioanele de încălziminte din centrul Piteștiului sînt în inventar. Cerecologia? Trebuie să ne închemem și noi scotelele; clienții vom mai găsi! — susține Gheorghe Dina, directorul O.C.L. Văzînd că nu sîntem de acord cu această „logică”, respectiv devine amenințător: „Dați dați cazul în presă, vă răspundem în scris de n-o să vă convîră. Vedeti? Tot el își țese din... bocancii. Așteptăm răspunsul. In scris.

Vaca sa uitat urit

După ce a băut cîteva ucele (nu cu lapte), îngrijitorul Nicolae Croitoru de la C.A.P. Drăgănești (Ploiești), a plecat să converseze (asa sustine el) cu vacile din grajd. Deschizînd usa, i s-a părut că rumegătoarele se uită urit la el (urîtă declară el). Una oare o privise altă de rea încă l-a apucat furia. A luat o furcă și a cîmăgît vaca nepretenoasă pînă l-a rupt un corn. Dar a pățit-o și el. Consiliul de conducere (oameni se uită curioși la el) l-a mutat disciplinat în alt loc de muncă și i s-a imputat că nu pentru îngrijirea animalului rănit. N. Croitoru merită sancțiunea. Cel puțin știe de ce s-a uitat vaca urit la el?

Cine e proprietarul?

O platformă (pe pneuri) a unui trailer a fost abandonată în strada, pe Calea Văcărești 286. A stat aci o săptămîni, încurcînd circulația. Intrucît nimeni nu se interesa de soarta ei, miliția a plecat în căutarea proprietarului. Platforma nu avea nici măcar număr de circulație. S-a luat legătura cu întreprinderile din Capitală care folosesc astfel de utilaje. Toți au ridicat din umeri. Atunci, miliția a transportat platforma în spatele depoului I.T.B. Spletul Unirii. Aici, proprietarul neglijent (deosebit de necunoscut) poate găsi platforma pe care a abandonat-o. Sau a scos-o deja din inventar?

Roșu și albastru

Gheorghe Roșu, un tînr din Deleni (Roman) s-a gîndit că poate să cîștige bani mai ușor prin falsuri decît prin muncă. Și-a procurat un carnet C.E.C., a confecționat o stampilă cu simbolul unității din Giurgiu și a început să „opereze”. Sumele înscrise de el, în fals, la capitalul sold, erau apoi retrase în mod fraudulos (dar de data aceasta cu stampile autentice) de la diferite agenții din țară. A operat de opt ori în București, de șase ori în Deva, de cîte cinci ori în Buzău și Medgidia. A fost prins în orașul Gheorghiu-Dei. Acum pentru Roșu e albastru rău!

Mirele s-a răzgîndit

O tînră din Băleni (Făurei) era „în vorbă” cu Moise Hîngu. S-au înfîntat patru ani. Căsătoria lor era o chestiune de zile. Dar iată că în prezua oficială căsătoriei, mirele a dispărut fără urmă. Mai tîrziu s-a auzit că s-ar afla la mîstăc în regiunea Ploiești. Nimic precise. Căsătoria se înțelege, n-a avut loc; în schimb fata trebuie să nască zilele acestea. Rudele lui Hîngu, înverșunate, caută să conteste paternitatea copilului. Au găsit și doi „martori”. Le amintim: legile noastre pedepsesc sever altă mîrturie mincinoasă cît și ocolirea îndepîrtării obligatoriu paternale.

Rubrică redactată de: Ștefan ZIDARIȚĂ Ștefan DINIȚĂ cu sprijinul corespondenților „Sciintii”

SOCIOLOGIA și relațiile interumane

Sociologia este una din victimele unei optice dogmatice fiind prezentată ca o concepție emanantă idealistă și calificată chiar în titlul unei lucrări, drept o „utopie reacționară” a lui Achim Mihu. „Sociologia” apărută recent în Editura Politică, se înscrie în acest context ca o preioasă contribuție la analiza realității critice a asocierii.

Lucrarea la care ne referim este străbătută de conștiința faptului că gândirea marxistă, oferind sistemul de referință teoretic indispensabil marilor teorii sociologice pe care le așteptăm epoca contemporană, poate și trebuie să integreze în cadrele sale conceptuale și realizările sociologiei.

Interesul lucrării sporește prin faptul că atacă frontal dificultățile — nu numai pe cele de ordin tehnic, pe care le implică pătrunderea semnificațiilor unor concepte, dar mai ales cele de fond, legate de analiza raportului dintre teorie și metodă. Este știut că sociologia, teorie inițială de sociologii americani J. Moore, avînd ca obiect studiul așa-numitei „matrici sociometrice” adică al relațiilor preferențiale (de simpatie — antipatie, atracție — respingere)

recenzie

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

lul ce-l îndeplinește. „Lipsa temperaturii a unor preocupări în studierea grupurilor mici pe fondul sociologiei marxiste — scrie A. Mihu — nu trebuie atribuită, așa cum procedă, de obicei, J. P. Sartre, concepției materialiste asupra istoriei”. Deși deși declarăm programatic, autorul dovedește practic fertilitatea perspectivei marxiste prin contribuții originale la explicarea grupului mic ca un „sistem deschis” prin demonstrarea faptului că „în orice orînduire socială... grupurile mici reflectă într-o măsură sau alta trăsăturile caracteristice ale societății date”, sau prin interpretarea unei cercetări proprii efectuate la universitatea clujeană asupra matricii sociometrice a unei grupe de studenți. Nu împărțim însă considerarea mis-cării cunoașterii ca fiind direcționată dinspre societatea globală spre grupurile mici și relațiile interindividuale. Dar rezolvarea unei asemenea probleme implică delimitarea statutului ontologic al științelor umane, problemă încă atît de puțin abordată.

Autorul acordă o mare importanță problemelor axiologice ale raporturilor interindividuale și ale grupului mic, fiind convins că „problema interpretării corecte a autorului și a propriei ocupații ocupă un loc important în explicarea rezultatelor de pînă acum de sociometrie”. Chiar dacă ni se pare exagerată „înțelegerea preferinței ca valoare sub-„generală”, împărțirea categoriilor autorului și a propriei ocupații ocupă un loc important în explicarea rezultatelor de pînă acum de sociometrie”. Chiar dacă ni se pare exagerată „înțelegerea preferinței ca valoare sub-„generală”, împărțirea categoriilor autorului și a propriei ocupații ocupă un loc important în explicarea rezultatelor de pînă acum de sociometrie”.

Autorul acordă o mare importanță problemelor axiologice ale raporturilor interindividuale și ale grupului mic, fiind convins că „problema interpretării corecte a autorului și a propriei ocupații ocupă un loc important în explicarea rezultatelor de pînă acum de sociometrie”. Chiar dacă ni se pare exagerată „înțelegerea preferinței ca valoare sub-„generală”, împărțirea categoriilor autorului și a propriei ocupații ocupă un loc important în explicarea rezultatelor de pînă acum de sociometrie”.

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și tehnicilor sociometrice, cum fenomenele sociale au ca autori oameni și sînt întotdeauna, într-un fel sau altul, fenomene de interrelații umane, este firesc ca structurile latente ale vieții sociale să cuprindă și mijlocii interrelațiilor psihologice, metodele sociometrice deschizîndu-ne acces către cunoașterea și măsurarea acestora cu ajutorul statisticii și calculului probabilităților. Ele pot fi însă folosite cu succes deplin abia atunci cînd se depășește psihologismul individualist și se înalță izolația artificială a raporturilor umane din cadrul lor social real. Utilizarea metodelor sociometrice, astfel, trebuie să se bazeze pe cauzele umane adevărate ale culturii, înțelegînd prin cultură conștiința în perpetuă evoluție pe care omul o dobîndește asupra lui însuși și asupra lumii în care trăiește.

Este așadar o mare atenție problemei raporturilor interindividuale și din cadrul grupurilor mici care au un specific în ansamblul formelor de grupare socială atît prin conținutul și cuprinderea relațiilor nemiloctice dintre oameni, cît și prin rolul psihologic pronunțat, cît și prin ro-

re) dintre indivizii la nivelul grupurilor mici, este erijată frecvent de promotorii ei într-o teorie generală a societății, cu rezonanțe evident psihologice și empirice. Efortul lui A. Mihu se îndreaptă spre explicarea fondului teoretic al sociometriei de valoare unor concepte pe care le utilizează (menționăm, de exemplu, analiza conceptului de „rol”, preluat de la G. H. Mead și R. Linton), precum și a complexului de metode și tehnici de cercetare. Deosebit de fertile se dovedește din acest punct de vedere ipoteza de lucru fundamentală a lucrării, la care subscriem total: independența logică a metodelor sociometrice față de teorie. Autorul consideră că tocmai acest fenomen „definește clar explicația rezultatelor gnosologice și practice obținute de cercetarea sociometrică”.

Din această perspectivă teoretică, autorul ne oferă o excelentă prezentare a procedurilor și

pagina economică

Calea realizării prevederilor planului pe 1968 —

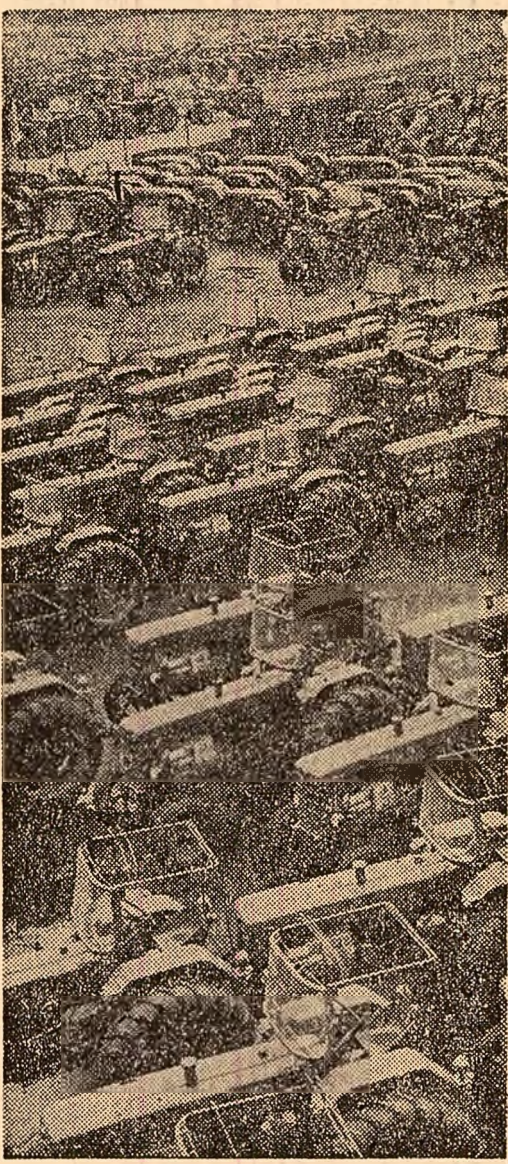
RIDICAREA CALITATIVĂ A ACTIVITĂȚII ECONOMICE

Un calcul arată — a spus monitorul Clement Orlicescu — că timpul de lucru care s-a risipit în 1967 prin absențe nemotivate și învoiri echivalente cu manopera necesară pentru patru tractoare S-1300.

Ați vorbitori, printre care seful de echipă Ioan Soarel, maestrul sudor Ștefan Ciobanu și alții, au propus conducerii secției să se ocupe cu mai multă stăruință de îmbunătățirea aprovizionării lucrurilor de muncă cu materiale, în vederea folosirii complete și eficiente a timpului de lucru de către fiecare muncitor.

În încheierea adunării, colectivul secției S-1300 s-a angajat să-și aducă din plan contribuția la îndeplinirea exemplară a planului uzinei pe acest an.

Nicolae MOCANU
correspondentul „Științei”

În curtea uzinelor „Tractorul”-Brașov
Foto: Gh. Vințilă

Directorul tehnic al COMBINATULUI DE ÎNGRĂȘĂMINTE CU AZOT DIN PIATRA NEAMȚ, ing. Mihail Vlăduț, ne-a furnizat câteva exemple care sintetizează o experiență valoroasă în păstrarea „tineretii” a randamentului tehnic ridicat la instalațiile și agregatele de mare complexitate cu care este dotat combinatul. Din această experiență am reținut, ca un lucru esențial, faptul că activitatea de supraveghere și întreținere zilnică a tuturor mijloacelor tehnice este privită aici ca o parte integrantă a bunului mers al producției.

Ce anume măsuri s-au întreprins în acest sens? S-a urmărit, mai întâi, ca întreținerea să fie asigurată cu documentație tehnică corespunzătoare specificului fiecărui utilaj în parte. În acest scop, în cadrul atelierului de proiectare al combinatului funcționează o grupă destinată numai întocmirii documentațiilor tehnice pentru repararea de tot felul. Pe lângă îmbunătățirea calității pieselor prin proiectare și perfecționarea lor constructivă, grupa amintită caută noi posibilități de a folosi subansambluri de rezervă la unele utilaje. S-a asigurat pe această cale o mai bună pregătire a lucrătorilor de întreținere și reparatii, o ridicare a calității execuției, ajungându-se în final la scutirea duratei de staționare în reparatii și lungirea duratei de funcționare a utilajelor. De exemplu, prin executarea unui interior de rezervă la coloana de sinteză a amoniacului, se scurtează durata de staționare de 13 la 8 zile, realizându-se pe această cale o producție suplimentară de 4.300.000 lei anual. Este de remarcat că aici fiecare agregat, mare sau mic, are un grafic anual de reparatii care cuprinde — în afară de numărul de ore

anchetă economică

„Tratamente” care favorizează sau subminează „longevitatea” utilajului

Activitatea ireproșabilă a Hoților întreprinderii industriale impune un regim de ordine și disciplină desăvârșit, care să asigure folosirea integrală și cu randament tot mai înalt a potențialului tehnic de care dispune. Menținerea în perfectă stare de funcționare a mașinilor, agregatelor și instalațiilor industriale, supravegherea lor permanentă și exigentă, efectuarea reparațiilor la timp și de bună calitate constituie, în acest context, doar câteva dintre elementele de bază ale activității economice a întreprinderii. Sînt ele respectate pretutindeni cu strictețe? Am căutat răspuns la această întrebare, în două mari unități industriale.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

al intreruperilor accidentale în producție este provocat și de calitatea necorespunzătoare și depășirea duratei de imobilizare în reparatii și, în cele din urmă, de costul de neînțeles este arbitrarul care se manifestă în stabilirea termenelor de intrare în reparatii curente sau micii a utilajelor — ne-a spus tov. M. Constantinescu, inspector principal al filialei. Nu o dată am constatat că la îndemina mecanicului șef nu există nici măcar baza de planificare a acestor reparatii, adică numărul orelor de funcționare. Cred că așa se explică de ce graficul de reparatii existent în fabrică nu se respectă.

Am verificat la întreprindere afirmațiile inspectorului bancar. Din datele puse la dispoziție de serviciul reparatii și utilajelor, rezultă că, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile. Termenul nu s-a respectat însă în multe cazuri. Astfel, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile. Termenul nu s-a respectat însă în multe cazuri. Astfel, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile.

Am verificat la întreprindere afirmațiile inspectorului bancar. Din datele puse la dispoziție de serviciul reparatii și utilajelor, rezultă că, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile. Termenul nu s-a respectat însă în multe cazuri. Astfel, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile.

Am verificat la întreprindere afirmațiile inspectorului bancar. Din datele puse la dispoziție de serviciul reparatii și utilajelor, rezultă că, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile. Termenul nu s-a respectat însă în multe cazuri. Astfel, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile.

Am verificat la întreprindere afirmațiile inspectorului bancar. Din datele puse la dispoziție de serviciul reparatii și utilajelor, rezultă că, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile. Termenul nu s-a respectat însă în multe cazuri. Astfel, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile.

Am verificat la întreprindere afirmațiile inspectorului bancar. Din datele puse la dispoziție de serviciul reparatii și utilajelor, rezultă că, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile. Termenul nu s-a respectat însă în multe cazuri. Astfel, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile.

Am verificat la întreprindere afirmațiile inspectorului bancar. Din datele puse la dispoziție de serviciul reparatii și utilajelor, rezultă că, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile. Termenul nu s-a respectat însă în multe cazuri. Astfel, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile.

Am verificat la întreprindere afirmațiile inspectorului bancar. Din datele puse la dispoziție de serviciul reparatii și utilajelor, rezultă că, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile. Termenul nu s-a respectat însă în multe cazuri. Astfel, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile.

Am verificat la întreprindere afirmațiile inspectorului bancar. Din datele puse la dispoziție de serviciul reparatii și utilajelor, rezultă că, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile. Termenul nu s-a respectat însă în multe cazuri. Astfel, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile.

Am verificat la întreprindere afirmațiile inspectorului bancar. Din datele puse la dispoziție de serviciul reparatii și utilajelor, rezultă că, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile. Termenul nu s-a respectat însă în multe cazuri. Astfel, în cazul de față, termenul de intrare în reparatii este de 5-20 zile.

„Vulpile” și „dihorii” în avutul statului

(Urmare din pag. 1)

cerea unității, folosindu-se de slăbiciunea conducerii fostului Trust Gosstat București, s-au sustras controlului material și s-au depășit direct de departament. Această linie anormală a fost intr-adevăr imprimată de departament, dar ea nu a fost urmată de măsuri pentru întărirea disciplinei. Așa se explică de ce, anul de zile, Crevedia n-a existat în inventarul al pasărilor. Pentru a înflori succesele și a induce în eroare organele de control, conducătorii acestei întreprinderi nu au înregistrat toată producția, au creat pluseuri pentru a se putea înregistra în contul de venituri. Astfel nu s-a înregistrat producția reală de ouă obținută de la pasărele tinere și nu au fost luate în evidență în mod corect mortalitățile la pui. De asemenea, o parte din medicamentele destinate apărării sănătății pasărilor au fost vindute în afara întreprinderii, iar sumele încasate au intrat în buznarului unor cadre din combinat.

Asadar, una din cauzele care a favorizat furtul de contabilitate este faptul că în conducerea unităților respective s-au încadrat elemente necultivate din punct de vedere profesional și moral. Uneori, oameni „fără antecedente”, dar care au dovedit o atitudine de gură-cască, au înlesnit, în loc să frâneze, sustragerile. Era de datoria ing. Virgil Matei, fostul director al G.A.S. Târtășesti, să pună ordine în unitate, să nu admită întocmirea de acte fictive și să tragă la răspundere pe cei vinovați. Prin indiferența de care a dat dovadă, el s-a coalitat cu delapidatorii. Contabilul șef Ioanescu Dezideriu de la Târtășesti a angajat cu bună știință în serviciul de contabilitate pe Florin Iorga și Mircea Iacobescu care au mai avut condamnări și înainte. Aceștia, nefind controlați, ci din contră sprijiniți de șeful contabil, au contribuit la creșterea fracționării din această unitate. Tot aici a fost angajată Natalia Dumitrescu, în funcția de șef al sectorului zootehnic, care a vindut pasări și ouă cu acte fictive. Urmează ca organele de verificare să stabilească contribuția ei exactă la pagubele aduse gospodăriei de la Târtășesti. Această unitate devine o adevărată „piață” de desfacere a acestor produse la prețuri mai mici decât cele reale. Desi în această perioadă a fost făcută o verificare de către revizorii Trustului Gosstat București, n-au fost sesizate nerogurile grave ce se petreceau acolo. Superficialitatea cu care au lucrat revizorii a dat frâu liber delapidatorilor.

O altă cauză care a favorizat furtul și constituie lipsa unei evidențe corecte. La ambele unități a existat un haos intenționat în evidența primară și tehnică pentru ca delapidatorii să poată sustrage în voie. De mai bine de un an la Târtășesti lucrează o echipă de revizori. Lipsa de evidență din loc la interpretări, se fac taționări, presupuneri, pentru a se face lumina în evidența contabilă.

De ce s-a ajuns totuși la o asemenea situație? De la controlul intern din Departamentul Întreprinderilor Agricole de Stat am aflat că, în vechia schemă de organizare a unităților agricole de stat au existat 238 de revizori contabili, revizor în medie câte 3 unități de fiecare. Aceasta înseamnă că, la fiecare unitate se putea face câte o revizie contabilă de circa 4 luni pe an. Prin urmare, numeric a avut cine să efec-

tueze sistematic controlul necesar asupra modului cum este gospodărit avutul obțesic în sectorul agricol de stat. Dar, așa cum nu s-a spus atât la departament, cât și la Trustul regional București, majoritatea revizorilor au o slabă pregătire profesională, inferioră multor șefi contabili și contabili din unitățile agricole. Mai mult, o mare parte din timpul de lucru al revizorilor a fost folosit pentru alte munci, neglijându-se reviziile contabile de fond și sondalele privind situația economic-financiară a unităților.

Asa cum am arătat, în ce privește grupul delapidatorilor de la Crevedia, procesul s-a încheiat, iar vinovații au primit pedepsele meritate. La Târtășesti se anchetază în continuare faptele pentru a se stabili vinovăția fiecăruia din cei implicați. Tinind seama de pagubele provocate statului, este necesar ca organele în drept să sancționeze cu severitate pe vinovați, proporțional cu prejudiciile aduse de fiecare.

Noua formă de organizare a unităților agricole de stat creează condiții pentru îmbunătățirea și întărirea controlului și reviziei contabile în fiecare întreprindere și fermă. Aceasta, desigur, nu înseamnă că sînt excluse toate posibilitățile de „clupeală” din avutul obțesic. Creșterea unor condiții optime de manifestare deplină a inițiativelor creatoare, a întregii capacități de muncă a specialiștilor și lucrătorilor permanenți din întreprinderile și fermele agricole de stat a dus de pe acum,

(Urmare din pag. 1)

Diversificarea producției de combustibili și lubrifianti atrămă cu atât mai greu în balanța valorificării și pierderii a materiei prime, cu cât există interes pentru ridicarea nivelului calitativ al produselor petroliere. Datorită investițiilor alocate de stat pentru dezvoltarea și modernizarea rafinăriilor, țara noastră a ajuns azi să producă combustibili — benzina, petrolul, motorina — cu caracteristici corespunzătoare celor realizate pe plan mondial. Spre exemplu, cifra octanică medie a benzinelor atinge în acest an 74,5, nivel superior prevederilor planului cincinal pentru anul 1970. Măsuri eficiente se impun totuși în perioada următoare în vederea îmbunătățirii calității uleiurilor minerale. Pentru o perspectivă apropiată se prevede construirea la una din rafinăriile existente a unei instalații de hidrofinaire a acestora, care va rezolva într-un mod deosebit de favorabil îmbunătățirea calității uleiurilor. Pînă atunci, va trebui să întreprindem noi studii și să luăm măsuri practice imediate — mai ales la Rafinăriile Teleajene și Ploiești — în vederea perfecționării calitative a uleiurilor, prin folosirea de materii prime selectionate, îmbunătățirea proceselor de distilare și rafinare, utilizarea unor aditivi cu efecte sporite etc.

Sarcini importante revin ramurii noastre în domeniul creșterii eficienței activității economice — economii esențiale a dezvoltării economiei naționale în actuala etapă, subliniată cu deosebită claritate la Conferința Națională a partidului. Prevederile planului de stat pe 1968 al unităților industriale din ramura noastră sînt seama de realizările mari din primii doi ani ai cincinalului, de rezervele însemnate ce trebuie puse

în multe dintre aceste unități, la realizări deosebite. Cîmă, tendințele de creștere și dezvoltare a activității economice în domeniul agricol de stat, în vederea realizării obiectivelor planului cincinal, constituie o caracteristică evidentă în activitatea lucrătorilor din agricultura de stat. În aceste condiții, manifestările de necinste, tendințele de „clupeală” apar și mai anacronice.

Este de datoria organelor de partid și de stat să desăvîșească o activitate susținută pentru cultivarea unei înalte răspunderi a tuturor lucrătorilor din I.A.S. față de apărarea și dezvoltarea intereselor și a intereselor materialelor de cinste și conștiinței gospodăriei. Ele sînt chemate, totodată, să întărească munca educativă în rândurile lucrătorilor din ferme. În așa fel încît să crească disciplina în muncă și răspunderea față de bunurile încredințate de către stat. Organele de partid, Departamentul întreprinderilor agricole de stat și trusturile sale teritoriale trebuie să manifeste mai multă grijă în promovarea cadrelor în muncă de răspundere, să încurajeze avutul activității gospodăriei preceptului, cu reale calități profesionale și în același timp cu un profil moral sănătos care să asigure nu numai apărarea averii ce le este dată pe mîna, dar și fructificarea ei. În același timp, se impune ca Departamentul I.A.S. să ia măsuri pentru a asigura un control calificat, bine organizat, operativ și sistematic care să prevină la timp apariția unor neajunsuri ca cele arătate mai sus.

În valoare prin valorificarea gospodăriei a materiei prime, ci și de posibilitățile evidențiate cu prilejul acțiunilor de organizare științifică a producției și a muncii și de creștere a rentabilității produselor. Fructificarea acestora va contribui la sporirea beneficiilor unităților din industria petrolului cu 235 milioane lei față de prevederile inițiale ale planului

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

de staționare — și lucrările care trebuie făcute cu ocazia fiecărei opriri. Importanța acestor sisteme de întreținere și reparatii descentralizate. În adoptarea acestui sistem s-au avut în vedere condițiile concrete interne care favorizează aplicarea lui și, mai ales, operativitatea în executarea întreținerii. Fiecare secție productivă dispune de echipe de muncitori specializați pe meserul subordonat direct șefului secției. Echipele de reparatii au fost organizate pe tipuri de utilaje. Se creează posibilitatea ca lucrările de întreținere și reparatii să se rezolve mult mai operativ și în ordinea urgenței lor, potrivit cerințelor procesului de producție.

VALORIFICAREA SUPERIOARĂ A ȚITEIULUI

cincinal pentru acest an. Este o sarcină deloc ușoară, care cere strădanii sporite în fiecare întreprindere în parte.

Subliniem, în ce privește sectorul prelucrării țițeiului, că simpla existență a unor tehnologii moderne nu înseamnă neapărat și obținerea unei rentabilități maxime. Pentru sporirea beneficiilor este necesar ca produsele superioare calitativ să fie realizate cu cele mai reduse cheltuieli posibile. Ca o primă soluție în această direcție, menționăm posibilitățile existente în rafinării pentru micșo-

sare pentru o instalație tehnologică și au ajuns la concluzia că, fără a diminua securitatea în funcționare, ei, aceste lucrări se pot efectua într-un timp mai redus de oprire decât de instalații pentru revizie care reduc timpul efectiv de funcționare la circa 90 la sută din timpul calendaristic, spre deosebire de alte țări unde timpul de funcționare depășește 95 la sută. Specialiștii noștri au analizat lucrările de revizie și reparatii neces-

re realizate remarcabilă o reprezentă la noi în țară soluțiile moderne aplicate la instalația de creare catalitică de la Rafinăria Brazi, care este independentă din punct de vedere al consumului de combustibil și de abur și debitează în plus o cantitate excedentară de abur în rețeaua rafinării. Această realizare nu trebuie să rămână o excepție. Vom lua toate măsurile ca instalațiile recuperatoare de căldură existente în rafinării să lucreze cu maximum de eficiență și ca proiectele pentru noile instalații să prevadă în mod obligatoriu toate

amenajările necesare în scopul reducerii consumului de produse petroliere.

După cum s-a subliniat la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale, problema economicilor rîuroase și gospodăriei raionale a combustibilului este o problemă care are o mare ramură economică. Examinînd situația sub raportul utilizării energiei a combustibililor superiori în întreprinderile din țara noastră, aceasta nu este pe deplin satisfăcătoare. O serie de deficiențe tehnice și organizatorice, abateri și încălcări ale prescripțiilor tehnice constituie tot altele canale prin care se risipește unități însemnate de produse petroliere. Sînt cazuri cînd se pierd cantități apreciabile de combustibili superiori datorită faptului că procesele de ardere se efectuează în instalații avînd randamente termice scăzute sau insuficient echipate cu aparatură de măsurare și control. O importantă sursă de economii de combustibil gazos și lichid o constituie resursele energetice secundare, a căror valorificare poate avea efecte favorabile asupra structurii balanței de energie primară.

Micșorarea consumurilor specifice de combustibil și lubrifianti și mobilizarea pe scară largă a resurselor energetice secundare prezintă o mare însemnătate pentru economia națională. De aceea va trebui înțrît controlul asupra respectării normelor de consum planificate pentru fiecare ramură în parte și luate măsuri energetice împotriva risipei, oriunde s-ar produce. Dezvoltarea impulsionată a economiei noastre naționale ne obligă să valorificăm cit mai deplin resursele naturale ale țării, să le utilizăm gospodărește, pentru a obține o eficiență cit mai înaltă în întreaga activitate economică.

Viorel SALAGEAN

VIAȚA CULTURALĂ - ÎN PAGINILE PRESEI REGIONALE COTIDIENE

Impresionantă prin diversitatea mijloacelor sale de exprimare și prin largul ecart pe care îl cunoaște până în cele mai îndepărtate colțuri ale țării, viața culturală înregistrează în anul din urmă numeroase manifestări, bogate în semnificații, ce se cer nu numai consemnate, ci și analizate complet, cu consecvență. Apariția, în orașe cu mai vechi tradiții, a unor noi reviste de cultură, menite să oglindească și să stimuleze preocupările creatoare, răspund, de altfel, și unor asemenea deziderate. De bună seamă prin această nu se diminuează rolul important ce revine - alături de publicațiile centrale - presei locale cotidiene, capabilă, datorită ritmului aparițiilor și răspândirii sale, de operativitate și eficiență și pe acest țărîm. De la materialul cu caracter informativ, până la articolul ce abordează probleme cu un sens mai general, unora de principiu, dezbătînd aspecte de actualitate ale creației originale, o gamă variată de modalități și genuri publicistici permit reflectarea cuprinzătoare a evoluției fenomenului literar și artistic.

Strădania de a pune în valoare aceste virtuale posibilități este evidentă în activitatea colectivelor redactionale ale celor mai multe dintre zărele ce apar în centrele regionale sau în cele mai importante centre raionale. O lărgire continuă a ariei de preocupări, intenția de a desfășura o muncă constantă, urmînd obiective de perspectivă, se întrevăd și în publicarea, săptămînal, pe lângă obșnuitele informații, note, comentarii, a unei pagini speciale - intitulată „Viața culturală” sau „Literatură și artă” - consacrată acestui domeniu. Astfel încît, parcurgînd colecțiile unor zăre cum ar fi „Pentru socialism” (Baia Mare), „Flacăra Roșie” (Arad), „Făclia” (Cluj), „Drapelul Roșu” (Timișoara), „Flacăra Iașului” sau „Flamură Prahovei” - ordinele citirii lor este înfîptătoare, iar numărul exemplorilor s-ar putea, desigur, înmulți - rămi cu o imagine destul de convingătoare asupra dinamicii principalelor manifestări artistice și culturale. Și aceasta nu numai sub aspectul informativ, ci sub acela al comentării lor substanțiale. Mișcarea artiștilor amatori aflată în fața finală a celui de-al VIII-lea concurs, problema specifică pe care le ridică activitatea culturală de masă în timpul iernii, spectacolele prezentate în noua stațiune teatrală și muzicală, expozițiile de artă plastică, repertoriul curent al cinematografulor

sînt cîteva dintre sectoarele ce și-au aflat, în general, răsădindu-se doar la articolele publicate în ultimele luni, locul cuvenit în paginile presei raionale. Sînt, fără îndoială, materiale cu o utilitate de necontestat, ce pot oferi publicului larg o orientare judicioasă. Credem însă că alături de ele ar fi necesare și unele articole care să încerce să descrie sensurile mai adînci ale actualității culturale, să abordeze teme cu o semnificație mai generalizată, sprîmînd astfel, sub raport teoretic, creația ar-

formarea cuprinzătoare a cititorului asupra activității editoriale și, implicit, recomandarea celor mai importante titluri nu se poate realiza ignorînd lucrări de o reală valoare sau prezentîndu-le în mod diferențiat. După cum arătam mai sus, apariția unor reviste lunare de cultură nu poate absolvi presa cotidiană de sarcinile ce îi revin. Tocmai de aceea credem că vieții literare și artistice ar trebui să se acorde o mai mare atenție în coloanele unor

organe de presă cum sînt „Crisana” (Oradea) sau, într-o anumită măsură, „Inainte” (Craiova), unde materialul cultural, neavînd un loc și o pondere prea bine precizate nu reușește să se impună totdeauna. Cu altă mai mult reflectarea actualității culturale și artistice ar trebui să constituie o preocupare constantă în paginile zărelor, „Zori Noi” sau „Drumul Socialismului”, singurele publicații ce apar în regiunile Huedoara și, respectiv, Suceava; chiar dacă sînt publicate cu o anumită periodicitate su-

plimente social-culturale, cu un sumar destul de bogat și variat, acestea nu pot suplini necesitatea prezentei cotidiene a zărilor în actualitate.

Rîndurile de față și-au propus doar să sublinieze o preocupare evidentă în ultima vreme în paginile presei noastre regionale, exprîmînd, totodată, cîteva din observațiile ce credem că se impun cu privire la formularea obștinelor și a atenției deosebită acordată publicității materialelor încredințate tiparului, lărgind aria colaboratorilor prin atragerea unor personalități locale de prestigiu, a căror semnătură constituie o garanție a competenței. Organizînd mese rotunde, ample dezbateri, cu participarea celor mai competenți intelectuali, profilul fiecărei publicații poate să devină cit mai interesant iar eficiența materialelor publicate să fie cea dorită. Astfel presa cotidiană din regiuni va răspunde cerințelor diverse ale universului spiritual și de cunoaștere al omului zilelor noastre.

Sorin MOVILEANU

sublinieri

tistică originală, contribuînd la educarea bunului gust, a capacității de receptare a operei de artă. Și aceasta deoarece zărele are și îndatorirea de a asigura în același timp o îndrumare atentă și calificată. Astfel, presa cotidiană poate contribui, prin mijloacele sale specifice, pe de o parte, la stimularea preocupărilor creatoare, iar pe de altă parte, la multilaterală formare a spectatorului, a vizitatorului de expoziție, a pasionatului cititor.

Cum este de așteptat, literaturii i se acordează aproape întotdeauna un spațiu mai cuprinzător. Inserarea celor mai reprezentative versuri ale membrilor cenzurilor din regiune (amintim, de pildă, paginile dedicate de zăru „Steagul Roșu” - Becu - concacurilor „Calistrat Hogea” din Piatra Neamț și „G. Călinescu” din orașul Gheorghiu-Dej) nu poate atinge însă pe deplin scopul pe care și-l propune dacă se realizează aproape întîmplător și dacă nu este însoțită de o îndrumare atentă a fetei activității și celor pasionați de mînuirea condetului, de o analiză la obiect, urmînd să releve reușitele, dar să semnalize și neîmplinirile; fără îndoială, acestor îndatoriri nu le poate răspunde o obișnuită rubrică de „poștă a redacției”. Pe de altă parte, viața unor noi și proaspete talente nu poate fi favorizată nici de publicarea, la scurte intervale, doar a celor răși cîteva autori.

Sub semnul întîmplării și, probabil, al aprecierilor subiective se pare că se realizează uneori și selecția volumelor ce sînt analizate în cadrul „Cronicilor literare” sau al „Notelor de lector”. Erau care - pentru a ne opri asupra unui singur exemplu - volumele „Renunțarea” de Michel Butor și „Lucrurile” de Georges Perec, cele mai indicate pentru a li se consacra două din croniclele literare ale zărilor din Baia Mare, în timp ce multe lucrări originale rămîna neobservate? In-

- Un bărbat și o femeie: PAZINIA - 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30.
- Escroc fără voină: REPUBLICA - 9,30; 12; 14,30; 16,45; 19; 21,15.
- ESCURSI: 9; 11,15; 13,30; 14,30; 16,45; 19; 21,30.
- FEROVIA: 8,30; 10,45; 13; 15,15; 17,30; 20; EXCELSIOR - 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21.
- Lordul din Alexanderplatz: LUCEAFARUL (completare Republica la 20 de ani) - 9; 11,15; 13,30; 15,15; 17,30; 19,45.
- Regina zăpezii: UNIREA (completare Vacanța lui Bonifaciu) - 16; 18,15; 20,30.
- Război și pace (seria I): CAPITOL - 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30.
- Billy mincinosul: CENTRAL (completare Scoarță din Rodope) - 8,45; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 21.
- Marile speranțe: CINEMATOCAL - 10; 12,30.
- Dosarul XX: FESTIVAL (completare: Orizont științific nr. 10/1967) - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- GRIVITA (completare Republica la 20 de ani) - 9; 11,15; 13,30; 15,15; 17,30; 20,30.
- Corjența domnului profesor: VICTORIA (completare Despre funia) - 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.
- Reîntoarcerea lui Surcouf: GIULEȘTI (completare Laboratoriu științific nr. 11/1967 - Viața Populară (completare Orașul) - 15,30; 18; 20,30.
- Spartacus ambele serii: LUMINA - 9,15; 15,45; 19,30.
- Program pentru copii: DOINA - 9; 10; 11.
- Unu dalmatinez: DOINA (completare A sosit vacanța mare) - 12; 14; 16; 18,15; 20,30.
- GLORIA (completare Năică și verșorii) - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- Desene animate: UNION - 18.

cinema

- Republica la 20 de ani - Prin satul românesc - File din istoria sportului românesc - Orizont științific nr. 11/1967 - Viața începe la 40 de ani: TIMPURI NOI - 9-21 în continuare.
- ZODIAC (completare Doi) - 10; 15; 18,15; 20,30.
- Loana: DACIA (completare Orizont științific nr. 9/1967) - 9-21 în continuare. RAHOVA (completare O fabulă modernă) - 15,30; 18; 20,30.
- O fată fericită: BUZETSI - 15; 17; 19; 21; MOSIOLR 16; 17; 19; 21.
- Un taxi pentru Tobruk: DRUMUL SĂRII (completare Eternitate) - 15; 17,30; 20.
- Dragostea unei blonde: BUZETSI (completare Mîna și icoana) - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- MODERN (completare Dacă trec în lăsa) - 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- Trezeci de ani de vesell: VITAN - 15,30; 18; 20,30.
- Cea mai lungă noapte: MIOARIȚA (completare Români și Marele Octombrie) - 9,30; 12; 15,15; 20,30.
- Cerul începe la etajul III: COLENTINA (completare Douăzeci de ani de comerț) - 18; 18; 20.
- COSMOS (completare Opt minute de viață) - 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
- Jocuri neschimbate: MELODIA (completare Orașul fără străzi) - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- Martin soldat: VOLGA (completare Orizont științific nr. 9/1967) - 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,20; 20,45.
- LIRA (completare Micul înțotăritor) - 15,30; 18; 20,30.
- Marea restaurant: PROGRESUL (completare Ceramica de Oboga) - 15,30; 18; 20,30.

„STUDIO '68”

spectacol experimental de balet

Ne-am gândit mereu la necesitatea creării la Teatrul de operă a unui studio experimental, a unui studio care să reprezinte o tribună a unor idei apărînd felului modern de a privi, de a înfăptui lucrurile, un „studio de operă și balet” cu posibilități de permanență înnoire a repertoriului și îată că s-a realizat, deocamdată, un studio experimental de balet. Spectacol „coupé”, primul „Studio 68” aparține în întregime coreografului Oleg Danovsky. Avem pentru entuziasmul lui, pentru puterea de antrenare a tuturor dansatorilor, numai cuvînte de laudă. Oleg Danovsky a căutat în fiecare studiu mereu alte forme de exprimare, alte culori, alte asambliări, alte stiluri și fmetici. Intrig spectacolului și sub formula călătorilor, a celor mai diverse forme de transmitere prin dans a unei idei, a unui fapt, a unui simbol.

Fără îndoială, publicul judecă diferit fiecare evoluție. Se poate comenta, de exemplu, la prima piesă concepută după muzica „Cvartetului de coarde opus 3” de Alban Berg, atmosfera prea apăsătoare; unora figurile depășeau simbolul, fiind prea ostentative, culorile șterse... Autorul a conceput o temă psihologică: dragostea neîmplinită. Putea fi tratată în neînumărate feluri. Piesa de odată stăruia la călător și se releva puterea privirii, în dans, dialogul mișcărilor, semnificația fetei. În special Alexa Mezincescu, dintre interpreti, a înțeleasă cum se construiește, cum se acumulează o tensiune. Desfășurarea inegală și confuză a piesei s-a împotmolit în rigidități, în exagerări aducînd o noă slabă în întreg spectacolul, în special prin lipsa de consecvență și de claritate a ideii.

„Liftul” a fost gândit ca un intermezzo umoristic pe muzica „Poemului electronic” de Varese. O multime de personaje, cîteva discret și mai bine conturate, în rest fipător evidentiate - au dat naștere la acest pericel al ostentativității, în dans, dialogul mișcărilor, semnificația fetei. În special Alexa Mezincescu, dintre interpreti, a înțeleasă cum se construiește, cum se acumulează o tensiune. Desfășurarea inegală și confuză a piesei s-a împotmolit în rigidități, în exagerări aducînd o noă slabă în întreg spectacolul, în special prin lipsa de consecvență și de claritate a ideii.

Muzica lui Vieru, scrisă pentru două coruri, pe textul „Scenelor nocturne” ale lui Lorca, este remarcabilă. Dacă nu ar fi fost cunoscută - prima audiere avînd loc în cadrul Festivalului internațional „George Enescu” - poate tablourile coreografice ar fi fost privite de spectatori mai în sine, mai rulate de muzică. Există adevăratul univers în aceste poezii ale lui Lorca, un univers pe care compozitorul l-a înțeles, a făcut din el punct de plecare într-o lume sonoră, inteligentă, concisă, ecou al unei interpretări superioare. De la „Tipășul” și pînă la „Clopotele” din final, lumea pe care o descrie poetul andaluz e plină de metafore. Fără îndoială, poemul vers-muzică este subiect ideal pentru coreografie. Nu a fost uitat nimic, Oleg Danovsky a căutat să fructifice toate nuanțele textului. Cred că pe undeva aici s-a greșit. Dacă textul ar fi fost considerat ideea - așa cum a făcut compozitorul - și muzica ar fi fost principala linie directoare, s-ar fi ajuns uneori la soluții mult mai simple,

s-ar fi renunțat la multe inutilități. Fru-moasă întreaga mișcare a „Tipășului”. De ce „Coridoarele” însă au avut nevoie de vîntul „argumente” naturaliste haine de alături în pas pe diagonală scenei, haine de călători...? Deșezibil de expresive mișcările ansamblului sim-bolizînd geamul răchitelor, al chipe-roșilor, al plopiilor; simplă, moartea în-norului. Cînd totul merge bine apar în-ter abuzurile de naturalism, de împriș-țier în detalii; o fată frumoasă, stră-vezie, palidă, înfrunghind moartea, cin-ție; scena se încarcă, cred că toată re-cuzita spaniolă a Operei a intrat în funcțiune... Au existat cîteva discordan-țe - această scenă de ansamblu din preajma morții este unul din exemplele pe care spectatorul le sesizează. În general putem spune că sensul care se degajă din concepția coregrafică a în-cîlnă să prezinte o Spanie absolut de-primată, lipsită de orice rază de spe-ranță, lucru evident în contradicție cu Spania de azi în care mase largi de oameni, asigură eferescență mișcărilor puternice pentru dreptatea socială, pe-totul unor puternice acțiuni revendica-tive.

O realizare cu totul deosebită: „Zi-dul”, pe muzica Simonetti a li-a de Dutilleux, și în special în rolul „băiu-tului”, creația tinărului artist Gheorghe Căciuleanu. Zidul, în concepția lui Da-novsky, reprezintă lupta omului cu sine, dorința de autodepășire. „Băiuțul” are exuberanța tinereții, are visele, entuzias-mele tinereții; fîria zidului este la un moment dat prilea de joacă pentru el. În general Căciuleanu este deosebit de în-treaga sa mișcare, care dezvoltă o mare putere de redare prin mijloacele celei mai sugestive, mai firești. În duetul cu „fata”, se transformă, capătul accentu-pasionate; poate fi cald, poate fi fre-netic; părăsînd, deodată înțelegerea sa mi-mică îi transmite gândul răzburării, apoi intervenind rațiunea - renunțarea. În final greutatea urcucului: zidul încel, încet este cucerit. Protagonistul a con-furat inteligent lupta omului cu sine, te-nacitatea lui, apoi reușita, ca o culmi-nație. În celelalte roluri, Rodi-ca Simion sau Cristina Saru, Amato Chulescu au căutat să dîneze tot timpul în consonanță cu puterea de expresie a eroului. „Zidul” a avut ca un comentariu al fiecărui sentiment al băiuțului evoluția unor grupuri de personaje; sentimentele bune, apoi sentimentele care în-colțesc gîndul răzburării. „Zidul” - este fără îndoială o experiență reușită, un act artistic bine gândit, solid, o reali-zare valoroasă.

„Studiul pe ritmurii ardeleneschi” este o idee bună dar nereluzantă; se termină înainte de a începe. Ritmul de tobb, plin de intensitate - suport mu-zical - oferă o gamă bogată de inter-pretări, de variațiuni. Fiecîi (în vestimim-ta sobra ce simbolizează perfect portul popular) au spus prea puțin, din cîte se putea. Fără abuz de figuri de virtu-zitate, în sensul că nu numai această coardă trebuie aînșă, dansul lor poate ajunge la o mai mare expresivitate. „Melamorfoze” - piesă finală după muzica lui Hindemith, a urmării o des-fășurare fără vînt conflict dramatic, fără decoruri și pitoresc de costume. Am desprins o putere de orchestrație a ansamblului, din partea lui Oleg Da-novsky, de minuire perfectă a grupu-rilor, a intrărilor, a ieșirilor, a figurilor solistice. „Melamorfoze” este o ple-doarie pentru virtuozitate, pentru exu-beranță, este o explozie certă de tîne-rețe, de vitalitate, de entuziasm care a cercuit simpatia imediată și binemerit-ata a publicului. Decoruri nu există, dar culorile destul de viu au fost suficiente. Privat ca demonstrație de construcție, ca descriere a posibilităților multilaterale ale ansamblului, a unei strălucite teh-nici coregrafice pe care o posedă în cel mai deplin sens al cuvîntului Ileana Iliescu, Cristina Hamel, Magdalena Popa... „Melamorfoze” are merite in-discutabile.

Sîntem convinși că Teatrul de Operă și Balet va consolida „Stu-diuul”, va cîștiga un public care va și să reacționeze, să stimuleze. Studio '68 - îl apreciem și ca o veri-tabilă scenă de promovare a talențelor tinere; fiecare membru al corpului de balet poate să-și valorifice însușirile artistice, puterea de exprimare într-un limbaj modern. Așteptăm ca subiectele, ca ideile mișcărilor coregrafice să fie inspirate în primul rînd din literatura română, din lirica, din dramaturgia ro-mânească, din dimensiunile sufletești ale omului nou, din realitățile complexe ale vremii și țării noastre, să aibă est-țion un cit mai larg și mai divers ori-zont, un răsedit din ce în ce mai am-ple în rîndurile spectatorilor. Experiența acestui spectacol demonstrează că acea condiție esențială a reușitei unui studio depinde de limpezimea mesajului, de claritatea ideilor și a programului prop-us, de coerența exprimării lui.

Smaranda OTEANU

note de lector

Activitatea eruditului savant de prestigiu european care a fost Ovid Densusianu, desfășu-rată pe o sumedenie de planu-ri - dintre care am amîntit filologia, romanistica, dialecto-logia, stilistica, folclorul, isto-riografia și critica literară, pu-blicistica și evident poezia și proza - se cuvenea abordată în toată complexitatea ei, nu numai restrîns la unele domenii. Este meritul studiului monogra-fic al lui Marin Bucur de a fi făcut pentru viața noastră.

Desigur Ovid Densusianu se impune, în primul rînd, ca filo-log, „elev și coleg” al unei pleiade strălucite de romaniști ca Gaston Paris sau Paul Meyer, cu nimic mai prejos decît ei. Dar Densusianu a adus o contribuție insemnată și în alte di-rectii. Activitatea sa de istoric și critic literar, pe nedrept tre-cută cu vederea, a reprezentat un moment decisiv în consoli-darea științifică a disciplinelor respective. De altfel, obiectivitate și riguroasă științifică - trăsături oarecum intrinseci pro-priei personalității - i-au că-lăuzit mai toate cercetările. Fără a-l exagera valoarea, M. Bucur cerează și poezia lui Ervin, pseudonimul literar al savantului, pe care o găsește uneori plină de prosepăim. Contribuția lui Ovid Densusianu în domeniul folcloristicii nu mai avea nevoie de certificate. Totuși, plasată în contextul plen-ăr al preocupărilor sale, ea ne apare cu mult mai însemnată și în bună măsură emanînd alte semnificații. Neastepat de inte-

MARIN BUCUR:

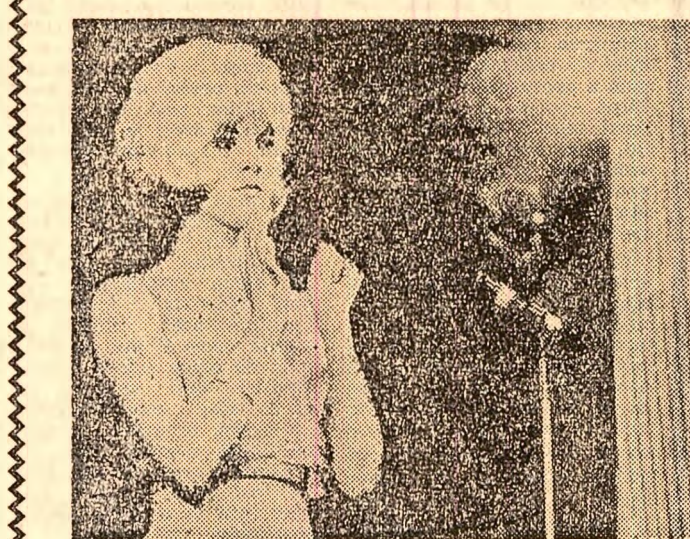
„OVID DENSUSIANU”

resantă - oricum, pînă acum inedită - ni se dezvăluie și ac-tivitatea polemistului - cetă-țean, vorbindu-și cu nămașă în fața de apartenența sa la o familie ce a dat în secolul trecut tri-buni și luptători pentru apăra-rea intereselor naționale. Am să-luaga la demonstrația atitudi-nii consecvente, patriotice a sa-vantului un amîntut ce ni se pare semnificativ și care l-a scăpat probabil autorului mono-grafului, faptul că în 1906, anul încheierii studiului de doctorat, prin decizia lui Cuza, a dînuș un număr însemnat de texte referitoare la domnia și la fantele acestuia. Neobștuitul profesor, receptiv totdeauna noului, anti-simpatizant cu orice fel de reac-tivitate, de multe ori prin țer-curșurile sale, a nivel european ce au educat numeroase gene-rații. M. Bucur îi fixează cu o-biectivitate locul în istoria în-vățămintului nostru universitar.

Da evoluția vieții sale oferă un spectacol pasionant, o viață a autorului studiului de față l-a sur-prins cu abilitate. Am remarcă totuși, de atunci, o anume for-țare a notelor. Prin încercarea de a construi un portret de tip ro-mantic, din care să ne apară un Densusianu frîmțat de con-tradicții, acolo unde în realitate nu erau decît aparente. Pledoa-ria în favoarea lui Densusianu este un banșim, într-o măsură sau ur-dinată, în literatura cu tematică țărănească și infierare excesiv-romantistă dintre cele două războaie mondiale din perspec-tiva tradiției sărăcită și înșelă-văzută și ca „poezie nouă” - nu ne apare drept contradictorie, cum nu ni se pare deloc contra-zicătoare între afirmarea viațozității literaturii de inspirație fol-clorică și combaterea folclori-zărilor tendentioase, a preluărilor pedestre de motive populare, sau între teoretizarea unei dînuș simboliste și crearea în maniera Alcesandri etc. În fond, în viața vieții lui O. Densusianu ni se relevă deosebit de consecven-ță - și Marin Bucur nu o nează - chiar dacă pe al-cuniri poate - lăsa impresia de discontinuității. Excesivele sur-sivin în mod firesc în cursul pledoarei, din dorința con-vingerii auditoriului, iar dis-tanțarea neobștuită de la teorie și de la poezia realizată ne apare drept un caz tipic de neîmplinire artistică, poetul ne-puîndu-și tine pasul cu evoluția conceptelor criticeului.

I. OPRISAN

PREMIERE CINEMATOGRAFICE

Săptămîna viitoare va rula și pe ecranele bucu-reștene „CAUTAȚI IDOLUL”, coproducție franco-itali-acă în care regizorul Michel Boisrond a reunit o serie de cîntăreți celebri: Charles Aznavour, Johnny Hol-lyday, Sylvie Vartan, Nancy Holloway, Les Sults, care apar alături de Dany Saval, Franck Fernandel (fiul popularului comic) și Mylène Démongeot.

În programul viitor va rula în Capitală o producție a studiourilor din R. P. Ungară: „Un nabab maghiar”. Este prima parte a ecranizării unui roman de Jokai Mor, care zugrăvește moravurile lumii aristocratice din secolul XIX. Regia: Zoltan Varkonyi. Interpreti: Ferenc Bessenyei, Eva Papp, Istvan Kovacs, Zoltan Latinovits, Eva Rutkay, Vera Venczel, Ivan Darvas.

teatre

- Filarmonica de stat „G. Enescu” (la Ateneu): Concert simfonic - 20.
- Opera română: Cavaleria rustică; Palate - 19,30.
- Teatrul de stat de operă: Contesa Maritza - 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): Rețina de Navara - 19,20, (sala Studio): Castiliana - 15, Martin Bormann - 19,30.
- Teatrul de Comedie: Un Hamlet de provincie - 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): D-ale carnavalului - 20, (sala din str. A. Sahia nr. 76 A): Kean - 20.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): Lovitura - 19,30, (sala Studio): Cînd luna e albastră - 20.
- Teatrul Giulești (în sala Teatrului evreiesc de stat): Martorii se suprimă - 19,30.
- Teatrul „Barbu Delavrancea”: Intîlnire la Senlis - 19,30.
- Studioul Institutului de artă teatrală și cinema-tografică „I. L. Caragiale”: Frații Karamazov - 20.
- Teatrul „Tîndărică”: Ileana Sinziana - 17, (la Palatul Pionierilor): Vrăjitorul din Oz - 17.
- Teatrul satirico-muzical „C. Tîneșe” (sala Music): Scandal la Boema - 20, (sala Victoria): Savoy-Hall - 20, (sala Palatului): Mielodii de lărmă - 19.
- Ansamblul artistic al Unirii Generale a Sindicat-or: Cu piciorul pe pămînt - 20.
- Circuitul de stat: Selecțiuni de lărmă - 19,30.

DASCĂLUL UNIVERSITAR - OM DE ȘTIINȚĂ

(Urmare din pag. I)

nerogul, într-un tiraj infim, practic aproape nedifuzate pe piață, fiind adeseori necunoscute specialiștilor.

Colaborarea cu institutele similare ale Academiei ca și cu secția de critică și istoria literară a Uniunii scriitorilor mi se pare, de asemenea, necesară pen-tru evitarea paralelismelor și pentru o mai eficientă coordonare a activității de cercetare literară în ansamblu. La București, de pildă, multă vreme n-a existat nici o legătură între catedrele de literatură ale Universității și Insti-tutul de istorie literară și folclor al Aca-demiei, ceea ce a prejudiciat chiar realizarea unor lucrări de interes națio-nal ca tratatul de Istoria literaturii române, a cărei elaborare, pusă inițial sub auspiciile Academiei, Ministerul Învățămîntului și Uniunii scriitorilor, a înfăptuit neîngăduit de mult deoară-ce cele trei instituții nu au găsit o formulă organizatorică fericită de colaborare.

Prezent, lucrările fratelui înmîneză normal - volumul al II-lea se află deja la tipar. Alte lucrări de larg interes solicită încă inițiativa și efortul istori-cilor literari - a catedrelor de litera-tură în primul rînd: o bibliografie a literaturii române („Bibliografia româ-nească veche”, oprită la anul 1830,

n-a mai fost continuată de acum 31 de ani), monografiile despre marile cu-rente literare din literatura română, ediții critice din principalii scriitori români (editurile noastre depun mari eforturi în această direcție, dar au ne-voie de sprijinul calificat și susținut al specialiștilor) ș.a.

Legăturile de colaborare ale Univer-sității din București cu Academia, priv-înd cercetarea literară, s-au îmbunș-țit în ultimul an. Există un început de dezbateri organizate, în sensul că la unele ședințe de lucru ale institutului participă și cadre didactice ale uni-versității; la ședințele de lucru ale cercului de comunicări al Facultății de limbă și literatură română sînt invitați și membri ai institutului; Revista de istorie și teorie literară nu mai e un buletin exclusiv al unui colectiv al Academiei, ci deschisă tuturor cercetă-to-rilor literari, care mășori și inițiative trebuie dușe mai departe în sensul lărgirii și întîririi colaborării. Ideea, care circula în ultima vreme, a apropiierii institutelor Academiei de universități, prin trecerea lor sub auspiciile Minis-terului Învățămîntului, mi se pare judi-cioasă.

În legătură cu eficiența cercetării literare în universități, o problemă im-portantă o constituie îndrumarea și o-

rientarea permanentă a cadrelor tinere. Cred că în activitatea preparatorie, ponderea esențială trebuie s-o consti-tue studiul sistematic sub îndrumarea șefului de catedră sau a altui cadru didactic experimental) menit să adînc-ească epoca literară căreia urmează să se dedice și numai după ce a acumulat cunoștințe largi pentru o arie mai întinsă a specialității, să înceapă activitatea de cercetare în vederea unor lucrări științifice propriu-zise. Practica unor tineri universitari, preocupăți aproape exclusiv de a scrie recenzii pen-tru presa literară, la lucrări beletris-tice de tot felul, cred că este stînjini-toare, dacă nu dăunătoare într-o anu-mită măsură, pentru formarea și pen-tru activitatea lor de perspectivă. Fenomenul, din nefericire, e mai larg ră-spîndit în critica literară, unde activi-tatea înscrise se rezumă de multe ori la articole și recenzii, ocind stu-diul unor probleme de o mai mare dificultate privind literatura română de azi sau din trecut.

Cercetarea literară a realizat mari progrese în ultimii ani. O mai bună orga-nizare a activității pe ansamblu, o mai mare preocupare pentru lărgirea cadrului și adîncirea efortului creator va duce fără îndoială la rezultate pe care le așteptăm.

Constătuire organizată de Ministerul Învățămîntului

Vineri a început în Capitală consătuirea organizată de Minis-terul Învățămîntului consacrată dezbaterii măsurilor preconizate în studiul privind dezvoltarea învătămîntului profesional și tehnic. Participă, pe lângă membrii consi-liului învățămîntului profesional și tehnic, directori și profesori din școli profesionale, tehnice și licee de specialitate, directori și ingineri șefi din întreprinderi, cadre cu munci de răspundere din ministere și organe centrale, alți specialiști

Urmeele MERCENARILOR

Joi, 11 ianuarie, s-a anunțat că guvernul generalului Mobutu a rupt relațiile diplomatice cu Ruanda, cu armata a fostului rege al acestei țări continuând să aibă o tabără a mercenarilor, pe lângă alți mercenari aflați în stăruie în tabăra mercenarilor străine s-au refugiat în Ruanda în vara anului trecut, după ce armata congoleză a lichidat rebeliunea pe care au pus-o la cale la Bukavu, cu scopul de a submina autoritățile de la Kinshasa. Reportajul pe care-l publicăm deodată un șir de elemente inedite despre acțiunile mercenarilor împotriva Congo-ului.

Sînt singurul ziarist cărui generalul Mobutu i-a permis să parcurgă drumul mercenarilor. De la Kinshasa, un avion cvadrimotor american, C-130, încărcat cu sute de tone de muniții, m-a dus la Bukavu și de aici, cu o escortă armată, am mers 120 km spre Ponia și Kisangani, plină de avposturile armatei congoleze, în plină pădure. La Bukavu era în vigoare interdicția de circulație pentru albi. Parcurșii congolezi blocau străzile, pușcașii luminați se așezau pe drum după ce s'nterunec. În afara orașului, de-a lungul drumului care înalțea plină în pădure, de la lacul Kivu, seoseaua era blocată, astfel încât mercenarii nu mai puteau înainta. Congo-ului erau în număr mult mai mare decât rebelii (123 de albi și 1.800 de jandarmi katanghezi), dar le era frică: poate că nu erau încă bine pregătiți și rezistenți pentru lupta nemiloasă de guerilla. Poate că simțeau că Congo-ului, dintr-o aproape trei ore de mers cu avionul. Poate că nu reușeau să înțeleagă de ce oameni, care la început s-au dat drept frați și gata să-și ajute în luptă pentru independența țării lor, au hotărât, într-o noapte, să-și trădeze. Oamenii care mă însoțeau în pădure simțeau toate aceste lucruri ceea ce mie, om alb, îmi îngreuna și mai mult sarcina de a-l face să înțeleagă că eu nu sunt un om cinșit și un mercenar. Eram numai un soldat negru, dar simțeam că am prietenii. Și, cu ajutorul lor, am reușit să duc la capăt reportajul.

Pentru a înțelege drama de la Bukavu trebuie să povestesc, în primul rând, cum a avut loc „trădarea”. Plină la sfârșitul lui iunie mercenarii făceau parte din armata guvernamentală și prestau servicii în principalele orașe ale Congo-ului, cea între și numărul albilor era, la început, de 1.800, apoi a scăzut cînd Mobutu i-a concediat pe sud-africani și rhodezieni. Plină în urmă cu câteva luni se mai făceau înrolări, mai ales între spanioli și francezi. Într-o noapte, José-Eugenio Gonzales era unul dintre cei 64 de mercenari recrutați în ultimul timp, îndosebi la Madrid, și făcea parte din „comando-ului spaniol”. Eram plătii cu 50.000 de pesetas pe lună — nu povestesc că — iar la aceștia trebuia să se adauge premiile pentru misiunile periculoase și preda de război, care uneori erau superioare de două ori față de salariul nostru. În iunie, seful nostru, Bob Denard, a încercat să creeze o brigadă de mercenari europoano-congolezi, în care europenii trebuiau să constituie cadrele de conducere (ofitieri) și să pregătească ce ar fi din a creștere considerabilă a câștigurilor noastre. „Mobutu a studiat planul lui Denard și a dat ordine diametral opuse. Salariile noastre au fost reduse la 18.000 de pesetas. Într-o noapte, pentru misiunile periculoase au fost supimate. Brigada n-a mai fost constituită și nemulțumirea în rândurile mercenarilor a devenit din ce în ce mai vizibilă. „Noi am venit aici ca să facem bani”, nu spunem noi, „ce ne facem dacă nu ne dau?”.

La 1 iulie, Mobutu a desființat toate detașamentele de mercenari, care au rămas în tabăra mercenarilor din Chombe, fost capturat și închis în Algeria. Mercenarii rămași fără stăpîn s-au găndit, poate, la el sau s-ar putea să fi avut contacte cu aceștia încă înainte de aruncarea în Chombe și au început să planșeze în Algeria. Mercenarii rămași fără stăpîn s-au găndit, poate, la el sau s-ar putea să fi avut contacte cu aceștia încă înainte de aruncarea în Chombe și au început să planșeze în Algeria. Mercenarii rămași fără stăpîn s-au găndit, poate, la el sau s-ar putea să fi avut contacte cu aceștia încă înainte de aruncarea în Chombe și au început să planșeze în Algeria.

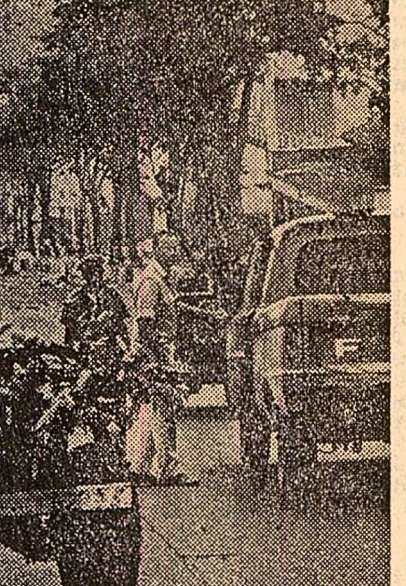
Bukavu este capitala regiunii Kivu, cea mai bogată din Congo, alături de Katanga. În momentul rebeliunii (5 iulie), populația albă se cifra la 1200 de persoane. Mercenarii matornau francezi, belgi (albi și katanghezi), au ajuns aici în zorii. Coloana lor, care venea din Ponia, s-a înfruntat pe drum cu o companie a armatei guvernamentale, care s-a oprit și a prezentat armele. Mercenarii și-au urcat drumul în tabăra mercenarilor, apoi au cotit în Avenue du Paddock și au ajuns în tabăra militară Saio, situată pe o colină. Sentinela l-a întrebat pe ofiterul alb, care se găsea în fața casei, dacă are arme. „Dorin să salutăm garnizoana”, a răspuns mercenarul. „Sîntem pe punctul de a pleca într-o altă zonă și, de aceea vrem să ne luăm rămas bun de la tovarășii de armă”. Coloana a intrat astfel liber în tabăra militară, a înaintat plină la depozitul de muniții și aici a făcut un fulgerător retro-front, strîngînd armele și deschizînd focul. Au căzut uși 45 de soldați congolezi din armata guvernamentală, femeile și un copil. Un mercenar a bîgat teava armei în gura unei femei bătrîne și a tras. Celălalt soldat din armată și civilii au fugit urînd. Mercenarii — douăzeci și opt de albi și un copil de katanghezi — au pus stăpînire pe muniții și mașini, au coborît din nou în oraș și l-au ocupat. Bukavu căzuse astfel în mîinile coloanei de mercenari, care a fost înfrîntă în această zi, venind din Uvira și Kalemie (fostul Albertville). Printre cei din urmă se aflau un geometru din Treviso și citiva venetieni, precum și un fost preot belgian, călătorit cu un copil. Mercenarii din Uvira au înaintat pe Avenue du Prince Régent, pentru a pune stăpînire pe podul de ne Ruzizi, care marchează granița cu

Si-acum să vedem ce s-a întimplat. În aceeași zi, în al doilea centru al revoltelor mercenare, la Kisangani, în dimineața zilei de 5 iulie, în perfectă concordanță cu ceea ce se întimpla la Bukavu, mercenarii coloanei lui Joseph Schramme, poreclit Jeopardy, s-au prezentat în intrarea taberei militare Ketele, pentru a pune stăpînire pe muniții. Coloana lor de jeepuri, autobundate și autocamioane, era precedată de o camionetă, condusă de un ofiter, care avea în mînă un permis al colonelului Bob Denard, comandantului general al mercenarilor. „Coloana Schramme, se spunea în document, este autorizată să intre în tabăra Ketele, pentru a asista la plecarea de pe malul fluviului Congo, a navei colonelului Thathasi”. Strategema era limpede: o dată pătrunși în fortăreață, oamenii lui Schramme, trebuiau să meargă înaintea garzoaneli guvernamentale. Dar unii soldați de gardă au observat ceva suspect și au deschis focul. Un camion plin cu muniții a fost lovit și a explodat. Toate vehiculele care se aflau în apropiere au sărit în aer și mult mercenari au murit. Coloana s-a dat înapoi și tabăra Ketele a rămas în mîna trupelor congoleze.

Oamenii colonelului Bob Denard au intrat în acțiune o dată cu forțele armatei congoleze. În oraș, coloana lui Schramme, un plantator belgian care s-a pus la dispoziția lui Chombe cu o mică armată personală bine echipată. Prima mișcare a mercenarilor a fost aceea de a scufunda bacu care duce autovehiculele de pe un mal pe celălalt al fluviului Congo. Era o tentativă pentru a-bloca pe soldații congolezi și a-l extermina. Dar cea mai mare parte dintre aceștia părăsiseră orașul la bordul unor mari piroge. Apoi, coloana Denard s-a îndreptat spre aeroport și a pus stăpînire pe el. La ora 2, d.a., pe cerul orașului zbura un D.C.-3, al colonelului Air Congo, venind din Lubumbashi și avînd la bord 12 ziaristi: opt belgieni, doi congolezi, un francez și un vest-german. Aparatul s-a roit deasupra orașului, a primit permisiunea de aterizare și a fost imediat sechestrat. Ziaristii și fost încercăți într-un autobuz și transportați la Congo Palace: rebelii l-au lăsat liberi să se miste și să fotografieze. Dar în oraș continuau să tragă focuri de armă iar soldații lui Mobutu cădeau, plini de curaj, să-l îndepărteze cu obuze de mortier pe mercenari.

Mercenarii au lansat stirea că și capitala Congoului a căzut în mîinile lor, tot așa Bukavu și Kindu. Apoi, cu ajutorul unui grup autogen, au pus în acțiune un aparat transmisiv prin care răspundeau tot felul de întrebări de intimidare adresate guvernului lui Mobutu. Colonelul Schramme a ordonat generalului Mulamba și ministrului Godefroid Munongo să vină la Kisangani pentru tratative. „Trebuie să reorganizăm statul”, a spus Schramme, „gestiunea lui Mobutu s-a încheiat”. Dar guvernul, evident, nu a răspuns. Sîmbătă, 8 iulie, în primele ore ale dimineții, colonelul Bob Denard a fost surprins de un comando guvernamental în mica sa vilă albă în care dormea singur, în apropierea aeroportului. Un glonte l-a lovit în cap și l-a provocat o paralizie parțială a mîinilor și picioarelor. Ceva mai tîrziu, a fost condus la Salsbury, în Rhodesia, la bordul avionului D.C.-3, care-l adusese de ziaristi. Conducerea rebelilor la Kisangani a fost încredințată belgianului Schramme.

Prima sa acțiune, acum cînd situația se înrăutățise, a fost aceea de a trimite un grup de mercenari la

Mercenari, intrînd în Bukavu

Banka Națională a Congoului, pentru a pune stăpînire pe întreaga valută cîntărită în casele de bani. În oraș lipsea lumina electrică și în diverse zone chiar și apa potabilă. Giovanni Cicuto, un tehnician din Friuli, din partea societății de construcții italiene Parisi, s-a aventurat într-o seară pe o stradă de la periferie și a fost ucis cu o împușcătură în timp ce fugea de pe un trotuar pe celălalt. Au murit apoi un grec și perchea de belgieni Laurent; a cec și trei trăiau la Kisangani în amintirea trecutului lor, cînd orașul se mai numea încă Stanleyville. Pierduseră patru fiți în 1964, împușcați iar al cincilea, doi ani mai tîrziu, în Katanga. Au fost ucisi și ei, încă nu se știe precis cum, iar un vecin l-a îngropat în grădina în fața casei. Joi 13 iulie, în primele ore ale după-amiezii, mercenarii s-au adunat în fața hotelului Congo Palace. Aventura lor de la Kisangani era pe punctul de a lua sfîrșit, dar nu în mod glorioz. Oamenii lui Schramme au pornit pe un drum lung spre Ponia lîngă în urma lor, ca ostacii, un grup de muncitori și tehnicieni belgieni de la „Société Minière Simentair”.

Armata guvernamentală a revenit în oraș în pirogi. Alții se încușaseră în casă. Au fost momente de teroare, se auzeau din nou zgomotele tunului și al mitralierelor. Magazințele și casele au fost jefuite. În vînturile n-a mai rămas nimic, au fost luate pînă și ușiile. Apoi, generalul Mobosso, comandantului șef al armatei, și un grup de ofitieri au dus stăpînire pe situație, astfel încît a re-

Partea minunată a vîșiei aspre a reportajului internațional, așa cum sînt eu, este aceea de a schimba cu cele patru colțuri ale Universului, impresiile sale obiective asupra vîșiei contemporane a omului. Sunt 65.000 de kilometri de călătorie în Statele Unite și după 5 ani de muncă la cartea mea: „200 milioane cămășii”, care este un portret amplu al vîșiei actuale din S.U.A., mă gîndesc cu simpatie că aceste rîcări provin din vîșia noastră, care are curaj Mississippi și care au fost scrise la Paris, la umbra turnului Eiffel, în timpul tîrzierilor Senet, vor citi pe malurile Dimbovîșiei și ale Dumării.

Există două Americi: cea Imaginară și cea adevărată, cotidiană, nerevăzută sau corectată de Hollywood, de televiziune sau Departamentul de Stat.

Cum în majoritatea cazurilor nu dispune decît de un timp limitat, vizitatorul judecă Statele Unite după New York care îl fascinează, îl înghite, îl traumatizează din printr-o clipă. Dar New York nu reprezintă Statele Unite. De la caz la caz, mai sînt vizitate Philadelphia, Washington, Chicago, unora California. Acest tur, odată terminat, vizitatorul străin crede că a reușit să cunoască America, deși în realitate abia a reușit să o întrezărească. În această privință, mereu se vorbește de majoritatea americanilor, ei înșiși uitîm că ei cunosc propria țară.

Americanul are reputația unui mare volanar legat de masina din care nu se dă jos decît pentru a lua trenul sau avionul. Adevărul este altul. Numai o minoritate călătorește. Numai 11 dintr-o sută de americani — așa zice că mereu aceiași — recurg la serviciile aviației. Prin urmare 178 milioane de americani nu au avionul.

Chiar dacă pornesc de la un capăt la celălalt al continentului său, pînă și în ungherile cele mai neumblate numite de el „pus-tile”, europeanii și alții nu fac decît să se simtă pierși și dezorientați în mijlocul omului. Orasul sau țigul, adevărată surză de viață, asigură în mod constant benzina, cazarea, hrana. Armata cu această mentalitate europeană promete la redescoperirea Americii. El este incapabil să-și imagineze dinainte imensitatea cîmpurilor și pustierilor. Chiar și astăzi, în această țară, în Statele Unite poți rula o oră întregă, fără să întîlniști mai mult de o așezare omească.

Benzina nu e scumpă. Masina americană consumă înșă de trei ori mai mult decît cea europeană. Distanțele parcursă zilnic, în mod obișnuit, sînt și ele triple în raport cu Europa. În S.U.A. nu este o raritate să fi invitat pentru dejun la un restaurant de 100 de mile de New York, respectiv 320 kilometri dus-întors. Dacă vrei să fi punctual la un dîneu oferit la Los Angeles, trebuie să pornești la drum cu două ore mai devreme. În cadrul week-endului, se parcurg ușor 5.000-10.000 de kilometri. Un american găsește de altfel mai firesc să plece de la New York la San Francisco decît un panzian să meargă la Cannes. În interiorul țării, benzina nu are același preț ca în țările din jur. Un galon (4 litri) costă cu zece centuri mai mult. Masina consumă înșă 35 de litri la 100 de kilometri, iar uzura cauciucurilor, cheltuielile la restaurant, la moteluri, se triplează și ele datorită distanțelor, fără să uităm de timpul consumat pentru călătorie... Trezirea pe autostrăzi și poduri se plătește: de la 1 la 2 dolari pentru 100 de mile. Acum,

Intelegi, desigur, de ce este nevoie de rezervă de timp și de bani. De folosirea trenului nu poate fi vorba decît pe distanțe scurte. Trenurile americane sînt aceleași, murdare și vetuste, de la metroul newyorkez la rapidurile transcontinentale. Tînd seamă de distanțe, trenul costă mai mult decît cel avion și se vorbește serios de dispariția lui într-un viitor apropiat.

Autobuzele brăzdează Statele Unite în toate direcțiile și sînt utile pe distanțe mici. Biletul pe distanțe nelimitate (90 de dolari, valabil 45 de zile) este o soluție economică. Dar, înainte de a te lansa într-o astfel de aventură, trebuie să știi că de la New York pînă la Grand Canyon, drumul durează 4 zile. O călătorie de-a lungul unui desert uniform, așezat, fără mister și a cărui monotonie este întreruptă doar de sosea.

În S.U.A. este mai bine să folosești avionul. Dacă preferi totuși călătoria cu masina, trebuie să știi că drumurile americane te duc oriunde, cu condiția să găsești leștea din oras. Or, treaba asta

te înțelege, desigur, de ce este nevoie de rezervă de timp și de bani. De folosirea trenului nu poate fi vorba decît pe distanțe scurte. Trenurile americane sînt aceleași, murdare și vetuste, de la metroul newyorkez la rapidurile transcontinentale. Tînd seamă de distanțe, trenul costă mai mult decît cel avion și se vorbește serios de dispariția lui într-un viitor apropiat.

Autobuzele brăzdează Statele Unite în toate direcțiile și sînt utile pe distanțe mici. Biletul pe distanțe nelimitate (90 de dolari, valabil 45 de zile) este o soluție economică. Dar, înainte de a te lansa într-o astfel de aventură, trebuie să știi că de la New York pînă la Grand Canyon, drumul durează 4 zile. O călătorie de-a lungul unui desert uniform, așezat, fără mister și a cărui monotonie este întreruptă doar de sosea.

În S.U.A. este mai bine să folosești avionul. Dacă preferi totuși călătoria cu masina, trebuie să știi că drumurile americane te duc oriunde, cu condiția să găsești leștea din oras. Or, treaba asta

te înțelege, desigur, de ce este nevoie de rezervă de timp și de bani. De folosirea trenului nu poate fi vorba decît pe distanțe scurte. Trenurile americane sînt aceleași, murdare și vetuste, de la metroul newyorkez la rapidurile transcontinentale. Tînd seamă de distanțe, trenul costă mai mult decît cel avion și se vorbește serios de dispariția lui într-un viitor apropiat.

În S.U.A. este mai bine să folosești avionul. Dacă preferi totuși călătoria cu masina, trebuie să știi că drumurile americane te duc oriunde, cu condiția să găsești leștea din oras. Or, treaba asta

te înțelege, desigur, de ce este nevoie de rezervă de timp și de bani. De folosirea trenului nu poate fi vorba decît pe distanțe scurte. Trenurile americane sînt aceleași, murdare și vetuste, de la metroul newyorkez la rapidurile transcontinentale. Tînd seamă de distanțe, trenul costă mai mult decît cel avion și se vorbește serios de dispariția lui într-un viitor apropiat.

În S.U.A. este mai bine să folosești avionul. Dacă preferi totuși călătoria cu masina, trebuie să știi că drumurile americane te duc oriunde, cu condiția să găsești leștea din oras. Or, treaba asta

te înțelege, desigur, de ce este nevoie de rezervă de timp și de bani. De folosirea trenului nu poate fi vorba decît pe distanțe scurte. Trenurile americane sînt aceleași, murdare și vetuste, de la metroul newyorkez la rapidurile transcontinentale. Tînd seamă de distanțe, trenul costă mai mult decît cel avion și se vorbește serios de dispariția lui într-un viitor apropiat.

În S.U.A. este mai bine să folosești avionul. Dacă preferi totuși călătoria cu masina, trebuie să știi că drumurile americane te duc oriunde, cu condiția să găsești leștea din oras. Or, treaba asta

te înțelege, desigur, de ce este nevoie de rezervă de timp și de bani. De folosirea trenului nu poate fi vorba decît pe distanțe scurte. Trenurile americane sînt aceleași, murdare și vetuste, de la metroul newyorkez la rapidurile transcontinentale. Tînd seamă de distanțe, trenul costă mai mult decît cel avion și se vorbește serios de dispariția lui într-un viitor apropiat.

te înțelege, desigur, de ce este nevoie de rezervă de timp și de bani. De folosirea trenului nu poate fi vorba decît pe distanțe scurte. Trenurile americane sînt aceleași, murdare și vetuste, de la metroul newyorkez la rapidurile transcontinentale. Tînd seamă de distanțe, trenul costă mai mult decît cel avion și se vorbește serios de dispariția lui într-un viitor apropiat.

te înțelege, desigur, de ce este nevoie de rezervă de timp și de bani. De folosirea trenului nu poate fi vorba decît pe distanțe scurte. Trenurile americane sînt aceleași, murdare și vetuste, de la metroul newyorkez la rapidurile transcontinentale. Tînd seamă de distanțe, trenul costă mai mult decît cel avion și se vorbește serios de dispariția lui într-un viitor apropiat.

te înțelege, desigur, de ce este nevoie de rezervă de timp și de bani. De folosirea trenului nu poate fi vorba decît pe distanțe scurte. Trenurile americane sînt aceleași, murdare și vetuste, de la metroul newyorkez la rapidurile transcontinentale. Tînd seamă de distanțe, trenul costă mai mult decît cel avion și se vorbește serios de dispariția lui într-un viitor apropiat.

te înțelege, desigur, de ce este nevoie de rezervă de timp și de bani. De folosirea trenului nu poate fi vorba decît pe distanțe scurte. Trenurile americane sînt aceleași, murdare și vetuste, de la metroul newyorkez la rapidurile transcontinentale. Tînd seamă de distanțe, trenul costă mai mult decît cel avion și se vorbește serios de dispariția lui într-un viitor apropiat.

te înțelege, desigur, de ce este nevoie de rezervă de timp și de bani. De folosirea trenului nu poate fi vorba decît pe distanțe scurte. Trenurile americane sînt aceleași, murdare și vetuste, de la metroul newyorkez la rapidurile transcontinentale. Tînd seamă de distanțe, trenul costă mai mult decît cel avion și se vorbește serios de dispariția lui într-un viitor apropiat.

derale. În timp ce pentru alte state aflate mai la sud, seoseaua respectivă se îndreaptă spre nord. Adeseori, seoseaua respectivă are adeseori să indice același lucru. O busolă este utilă, chiar dacă americanii găsesc, poate, ridicolă această măsură de precauție. Ei înșiși se rădăcesc și acceptă situația cu resemnare.

Adoprierea de orase ca New York, Chicago, Los Angeles, promite aventuri față de care traversarea Africii pare un fapt banal. De altfel, într-un oraș american nu „întri”, propriu zis, ci esti „impins” cu 60 de mile pe oră, între cele 4 sau 6 siruri de masini. Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

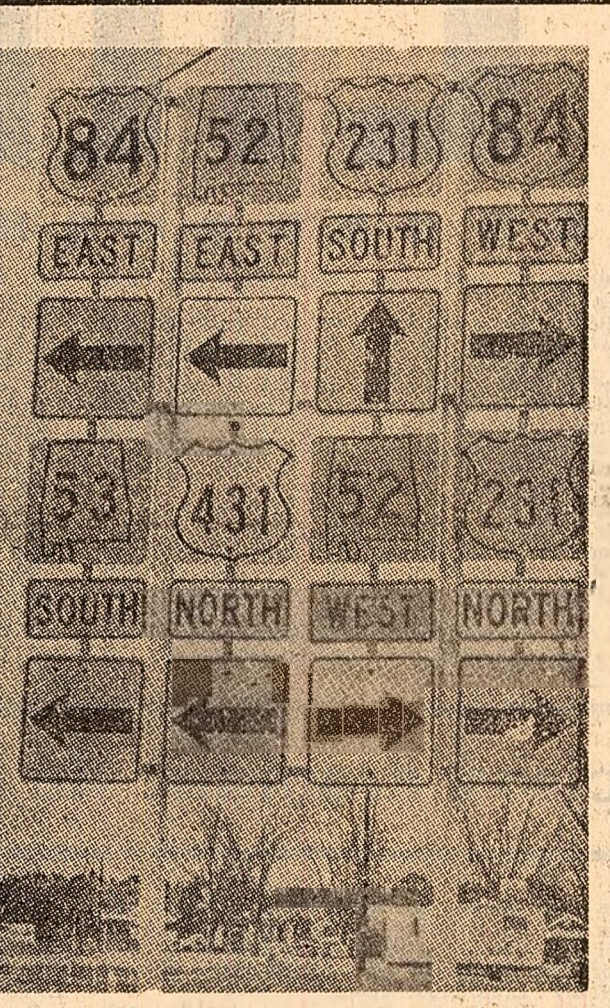
Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

Cîștii cu acest ritm și experiență memorabilă. Uneori este împins cu o asemenea putere încît se întimplă să nu mai vezi orasul. Dar să nu dispărească! Făceti înconjurul lui și luați-o de la capăt. Dacă ai fixat un rendez-vous pentru un dîneu, calculat-va o marș de 2-3 ore.

TURIST ÎN AMERICA

Reportaj scris pentru „Scinteia” de John CRAVEN, scriitor francez

Încotro să te îndrepti? (fotografie făcută de autor)

35 mile pe oră. Rareori întîlniști o masină izolată. Se circula în grupuri. Automobilul apare ca o prelungire a picioarelor americanilor.

Americanii nu circula spre marginea soselei, ci mai degrabă spre mijlocul ei. Aflați la volan nu se preocupă de ceea ce se întimplă în urma lor. Dacă claxonezi pentru a-l cere loc de trecere, ar putea crede că ai făcut-o din lipsă de atenție sau pentru a-l saluta amical. În cazul din urmă, el nu-ți rămîn datorii, ci îi vor răspunde civilizată.

E nevoie să ai o rezervă de benzină în mașină, mai ales cînd călătorești în centrul și vestul țării. Totodată, e bine să te documentezi cu precizie asupra stațiilor de benzină. Transportul în comun este insuficient. Orasele se întind de-a lungul nesfîrșitelor bulevarde unde casele au numere de ordinul a 5.000 și chiar 10.000. Lipsește, pînă la urmă, școala se află adesea la o distanță de 10-12 kilometri. Pentru cumpărături se folosește masina. Chiar și la chioscul de ziare, alături la 100 de metri depărtare, americanul se deplasează cu masina. La Sardin, în Mississippi, a merge pe jos să îți mase la hotelul din apropiere este un exercițiu de durată. Mamele își duc copiii la școală cu masina. Ele se organizează în echipe pentru a transporta copiii cu rîndul. Reteaua de autobuz este foarte dezvoltată. Cînd întîlniști o asemenea autobuz să nu-l depășești, căci nu există o crîmă mai mare în Statele Unite. Mai degrabă aparțineți bancă decît să depășiti un autobuz pentru școlari.

Străinii se obișnuiesc greu cu dimensiunile orașelor americane. El este în volan o întreagă, vede apropiindu-se în zare Chicago sau Houston, crede că va fi găzduit, dar mai are încă 200 de kilometri până la oraș. Dacă motelul se află în cealaltă parte a orașului, îi mai trebuie încă două ore pînă să ajungă la țintă. Asadar ce să alegi? Ho-

Bucătăria americană este o sursă de vitamine, o buclărie cu „suspecte”. Stridiile se servesc cu înghetată de căpșuni (pot fi obținute și cu înghetată de vanilie sau ciocolată), grape-fruitul cu ficat de pasăre, salata de fructe cu mazăre, cotletul de miel cu mentă. În unele locuri dat de furnici și omizi prăjite, modalități de dispoziție. În economisii produsele agricole și de a curății desertul. Ultimele sînt, de asemenea, puștele din care se execută, în zece secunde, omelette sau un flure de cartofi sărat, pipărat, cu unt și ci lapte...

Publicitatea impune o extraordinară nevoie de vitamine: se cheltuiesc 80 de miliarde de dolari numai pentru vitaminele recomandate împotriva răceii. Totul este vitaminizat: laptele, găina de fructe, pinioane, carnea, scula, oul, bombaonele, chewing-gum, pasta de dinți, șampoanul, aspirina. Medicamentele pentru copii sînt vitaminizate cu suc de portocale, ei înșiși deja vitaminizată. Americanii absorbă atîtea vitamine, încît au trebuit create produse devitaminizante, pentru restabilirea echilibrului alimentatilor.

Meniurile, la fel ca oresele, se aseamănă foarte mult. Americanul spune că masa de brînz este o funcție vitală, dar dinelul în restaurant este un lux. Or, în S.U.A. luxul se plătește foarte scump.

În poftă celor 15 pînă la 20 procente de baccis, zîmbetul rămîne înghetat. Ospătarul refuză să vă spună cît e ora, dacă nu sînti așezati la masa unde serveste el. Strînkerea farfurilor și soselei se face într-un asemenea vâz, care aruncă într-un cărucior înclt nu-ți mai auzi glasul.

Pînă la urmă pierzi orice interes pentru mîncare. Fii ai Europei, americanii au părăsit de mult stilul de viață de pe bîtrînul continent. De bratul statului Libertății ar trebui prins următorul sfat: „Voi ce intrati aici, lăsați orice speranță... de război Europa”.

venit calmul. Dar Kisangani era acum un oraș mort.

Prizonierii luați la Bukavu (printre care și 12 italieni) și cei capturați la Kisangani, au fost concentrați împreună de mercenarii la Kasese, în regiunea Ponia, fortăreață a colonelului Schramme. Înainte de a ajunge aici, un singur om a reușit să fugă: italianul Pio Simonetti, în vîrstă de 45 de ani, dar care pare mult mai în vîrstă. Slab și uscat, adus de spate, cu părul arginiu și ochii mici și vioi, se mișcă inconștient, tot așa și gura. Buzele au un ușor tremur, destinat să dureze încă multă vreme. L-am întîlnit pe Simonetti dincolo de Otobura, un grup de colbe de pîmînt, cuprins de un avanos al armatei congoleze. Masina cu care călătoream era escortată de un camion de soldați și de un jeep cu mitraliere. Cu mine se afla inginerul belgian Raoul Simondon și Massimo Mazzinghi, expert al Pletel comune pentru lucrări de drumuri în această zonă. Eram primii albi pe care Simonetti li întîlnia după aventura sa dramatică.

La Bukavu, care redevenise liberă, viața a început să se reorganizeze. Barurile au fost deschise din nou, misionarilor au revenit la opera lor, magazinele au început să vîndă răși tot felul de mărfuri. Și-au reînt, aparțin și două ziare locale, conduse de negri, iar eu am putut pleca oriunde voiam, singurul ziarist alb căruia militarii lui Mobutu îi permiteau să viziteze totul. Escortat de un inspector de poliție am mers în timp ce fugeam de un merș și pe colina din Bukavu, de unde se vede marea lac Kivu, pentru a privi mormintele albilor și negrilor, morminte unde pămîntul era încă proaspăt. Groparul cu fesul roșu nu mai

lucrase niciodată și în acele zile. Erau toate mormintele fără flori, toate de oameni nevoințati. În timp ce mă însoțea, grupul m-a întrebat de mai multe ori cu vocea scăzută: „Pite-mei, monșieur, pourquoi roulez-tu ainsi?” (Spuneți-mi, domnule, de ce trebuie să moară cineva astfel?).

Situația părea calmă, dar mercenarii se pregăteau pentru o altă aventură. După 5 săptămîni de mers, la 9 august, de dimineață s-au prezentat din nou la porțile orașului. În coloana lor se aflau și cei 120 de albi — ostacii italieni, belgieni, femei și copii — aduși în condiții care-ți provocau mila. Mercenarii au reușit să pună stăpînire pe oraș destul de ușor: au venit prin surprindere și armata congoleză a intrat în panică.

În timpul atacului, mercenarii avuseseră mai mult morți și răniți. Albi, care se găseau în oraș — italieni, francezi, belgieni, americani, greci, indieni — au traversat râul Ruzizi și s-au refugiat în Ruanda, părăsindu-și casele și avuții. Săptămîna următoare, mercenarii au încercat să surprindă de ofitieri lor furind au fost dezarmați de aceștia și închiși. A doua zi, katanghezi au fost biculți în public. Mercenarii volau în dea un exemplu. Dar în același timp, i-au arestat pe toți congolezii suspecți de a fi fost de partea lui Mobutu. Au fost scene triste: oameni legați de mîini și de picioare, aruncați pe jos, alții loviți, un ucis. Bukavu și-a acum încă o dramă. Schramme și-a fixat cartierul general la hotelul Royal Residence, a chemat ziaristii străini, căreia l-a vorbit tîndu-și pușca alături: „Am capturat un tun de 76 cu țeava lungă,

un tun de 20, cinci sute de arme, cincizeci de mitraliere ușoare. Sînt plin de muniții lăsate de congolezi: îi dau timp lui Mobutu zece zile pentru a accepta o propunere de tratative. Dacă nu va face asta, îl voi fi

Cronica zilei

SPORT

VIZITILE PRESEDINTELUI CAMEREI DE COMERT DIN LONDRA

Vineri dimineața, lordul Erroll of Hale, președintele Camerei de Comerț din Londra, care face o vizită în țara noastră...

PLECAREA DEFINITIVĂ A AMBASADORULUI JAPONIEI

Vineri dimineața, Akira Shigemitsu, ambasadorul Japoniei la București, a părăsit definitiv țara noastră.

vremea

Ieri, în țară: vremea s-a menținut rece, cu cerul acoperit. Au căzut ninsoși temporare în toate regiunile țării.

LOTO
DIN 12 IANUARIE 1968
16 35 45 72 66 55 25 1 60 39 85 20

HANDBAL: Medalii de argint la campionatul mondial studentesc

ESSEN 12 (Agerpres). — Aseară, la „Gruga Halle” din Essen, în prezența a numeroși spectatori, s-a disputat finala campionatului mondial universitar de handbal masculin...

ȘAH: Turneul de la Beverwijk după două runde

După două runde, în tradiționalul turneu de șah de la Beverwijk (Olanda) conduc Gheorghiu (România) și Ree (Olanda) cu câte 1,5 puncte...

FOTBALIȘTII ROMANI AU ÎNCEPUT TURNEUL ÎN BRAZILIA

RIO DE JANEIRO 12 (Agerpres). — În primul joc al turneului pe care îl întreprind în Brazilia, fotbalistii români au jucat la Porto Alegre cu formația locală Gremio.

HOCHEI: Liderii au un avans de patru puncte

Pe patinoarul artificial „23 August” București a luat sfârșit ieri a doua parte a campionatului republican de hochei pe gheață.

viața internațională CATEDRA ȘI PRODUCTIA

Semnarea planului de colaborare științifică între Academile de știință ale României și Poloniei

VARȘOVIA 12. — Corespondentul Agerpres, I. Dumitrașcu, transmite: În urma tratativelor purtate într-o atmosferă de prietenie și sinceritate...

Prof. dr. ing. Nicolae RACOVEANU

O cădătorie făcută în R.D. Germană, prin orășele Karl Marx-Stadt, Weimar și Dresda, mi-a dat posibilitatea unui contact direct cu catedre care au ca obiect automata, electronica și tehnica de calcul...

Congresul intelectualilor de la Havana

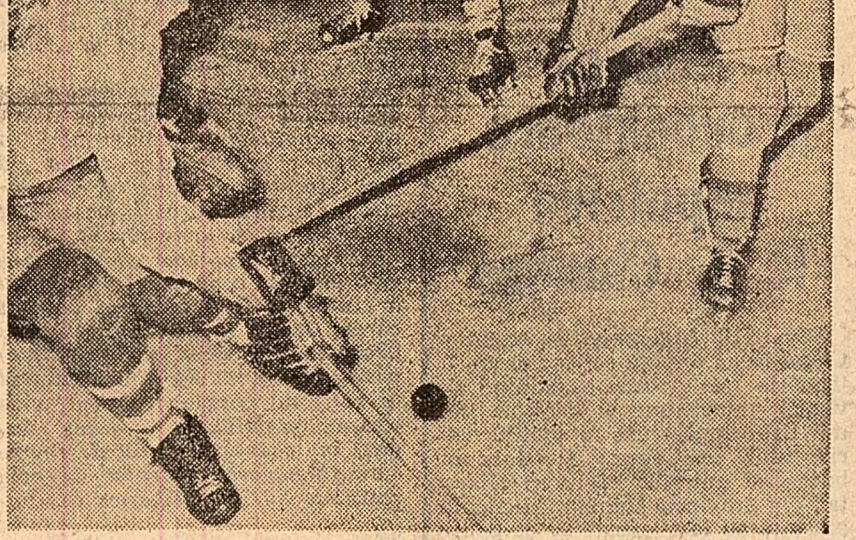
HAVANA 12. — Corespondentul Agerpres, V. Stamate transmite: Comisia de lucru ale Congresului cultural de la Havana și-au încheiat dezbaterile, urmând ca lucrările să fie redactate în sediul plenar.

NOTE DE DRUM DIN R. D. GERMANĂ

experiențele să poată fi urmărite de toți studenții din sală, s-au instalat camere video la mesele de experiență și ecrane de televiziune.

Sesiunea Sfatului popular al orașului București

Cea de-a XI-a sesiune a Sfatului popular al orașului București, ale cărei lucrări s-au desfășurat vineri dimineața, a analizat felul cum au fost realizate planul și bugetul pe anul trecut și a adoptat planul economic și de acțiuni social-culturale și bugetul pe anul 1968.

Dispută dîră în partida derbi Dinamo-Steaua

ÎN CITEVA RÎNDURI

MECIUL RETUR A. C. KLAGENFURT — H. C. JESENICE, continuă pentru „Cupa campionilor europeni” la hochei pe gheață, a revenit la limită 6-5 (2-3, 2-2, 2-0) sportivilor jugoslaviei.

PORTILE COMERCIALE ALE ITALIEI

(Urmare din pag. 1) nante și apoi depuse pe cheful. Icololo se intercalează „cutii” enorme din aluminiu care sînt așezate direct pe platforma unor vagoane de mare capacitate...

În drum spre consumatorii din nordul sudului Europei. În prezent se manifestă o mare preocupare pentru asigurarea unei direcții de dezvoltare a porturilor care să corespundă atât cerințelor modernizării instalațiilor și organizării optime a muncii...

Un oraș după trei ani...

(Urmare din pag. 1) și anume Acidul azotic, ureea, Azotatul de amoniu. O primă consecință? Se observă că populația raionului înregistrează o creștere permanentă, ca urmare firească a dezvoltării continue a forțelor de producție, a voliticii de industrializare, prin îmbunătățirea condițiilor de viață ale populației...

— Ocupația locuitorilor, spun arhivele, existau în 1939 aproape două mii de oameni de tuberculoză, malarie și pelagra. E bine de știut că în acel an populația orașului nu depășea decât cu puțin cifra de zece mii de oameni. Cauzele acestor calamități? Băltile care împănau orașul, apa din Dunăre pe care locuitorii o beau nesterilizată, mizeria... Ocupația locuitorilor era cârmășia de cereale, transportul de lemne și mărșăviri din ară în port, agricultura, neustoria. Există și o propoziție interesantă în funcțiune a unor noi secții la combinatul chimic.

Paroseni și Sineagiu de Pădure, sint cu mintea deschisă pentru inovații și raționalizări de mare înfățișare și complexitate, mulți tineri din împrejurimile orașului Turmu Măgurele s-au ocupat de curind pentru muncile industriale și zilnice, din diferite comune învecinate, se îndreaptă spre lunca Dunării, spre combinatul chimic. Activitatea forțelor mîndre, de mare înfățișare, legate de funcționarea aparatului de măsură și control sînt stăpînite de oameni care, pînă nu de mult, erau calificați pentru mecanica agricolă.

Ziarul „L'Unita” despre: Starea sănătății lui Mikis Theodorakis ROMA 12 (Agerpres). — Frontul patriotic din Atena a dat publicității un comunicat în care se anunță că cunoscutul compozitor grec Mikis Theodorakis, aflat în detențiune din luna august 1967, a fost transportat la Institutul de oncologie al Universității din Atena, pentru examene medicale, deoarece exista bănuiala că ar avea o tumoare la creier. În comunicatul relatat de ziarul italian „L'Unita” se arată că examenele medicale au constatat existența unor leziuni datorate torturilor la care a fost supus în partea poliției politice.

viața internațională

LA 15 IANUARIE

Poziția expusă de R. D. Vietnam — baza pentru soluționarea problemei vietnameze

HANOI 12 (Agerpres). — Nguyen Duy Trinh, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru de externe al R. D. Vietnam, a acordat un interviu corespondenților speciali ai agenției bulgare B.T.A. în R. D. Vietnam, în care a relevat că, în ciuda eforturilor pe care le depun, agresorii imperialiști americani suferă înfrângeri mari. Pentru agresorii imperialiști din Vietnam se pune problema: să accepte înfrângerea în situația în care se află acum, sau să aștepte ca ea să fie și mai mare. Alegerea o vor face ei. Guvernul R. D. Vietnam a expus limpede poziția sa în patru puncte, pusă pe de-a-tregul de acord cu principiile de bază și condițiile principale ale acordurilor de la Geneva pentru Vietnam din 1954 și cu programul politic al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud. Această poziție reprezintă baza pentru soluționarea problemei vietnameze. La 28 ianuarie 1967 noi am arătat clar că convorbirile între R. D. Vietnam și Statele Unite în problemele care le interesează ar fi posibile după ce S.U.A. vor înceta necondiționat atacurile aeriene și toate celelalte acțiuni militare și împotriva

Republicii Democratice Vietnam. O asemenea manifestare de bunăvoință și-a atras sprijinul larg al opiniei publice mondiale. După cum știe însă toată lumea, S.U.A. au răspuns prin acțiuni militare. Cu cât vor fi mai încăpăținați și mai războinici imperialiștii americani, cu atât mai grele vor fi înfringerile lor și cu atât mai fermă va fi opoziția opiniei publice mondiale și americane, a declarat Nguyen Duy Trinh. Poporul vietnamez este hotărât să învingă pe agresorii imperialiști americani, să asigure independența și libertatea patriei sale.

DANEMARCA

Partidul socialist de stînga cere retragerea țării din N. A. T. O.

COPENHAGA 12 (Agerpres). — Partidul socialist de stînga din Danemarca se pronunță pentru retragerea țării din Pactul nord-atlantic, pentru dezarmare și extinderea colaborării danemareze cu altele țări din nordul Europei în vederea creării în această regiune a unei zone demilitarizate — se arată într-o declarație electorală a partidului. În acest document, partidul cere, de asemenea, ca Danemarca să renunțe la încercările de a adera la Piața comună și să se orienteze în direcția intensificării colaborării economice cu țările nordice.

Ville Pessi despre viitoarele alegeri prezidențiale din Finlanda

HELSINKI 12 (Agerpres). — Într-o declarație publicată în ziarul „Kansan Uutiset”, Ville Pessi, secretar general al P.C. din Finlanda, a subliniat că principala țintă a apăsătorilor alegeri prezidențiale îl constituie menținerea actualiei politici externe a Finlandei și crearea premiselor pentru o politică internă progresistă, pentru respingerea obiectivelor reacționare ale partidului de dreapta. Îndeplinirea acestui lucru poate fi asigurată prin acordarea votului candidaților democrat-populari și prin victoria blocului electoral al lui Urho Kekkonen.

Represii antidemocratice în Peru

Secretarul general al P. C. din Peru a fost arestat

În noaptea de luni spre marți, după cum se anunță într-un comunicat al poliției din Lima, peste o sută de persoane, printre care secretarul general al Partidului Comunist din Peru, Jorge del Prado, și alți conducători ai partidului, au fost arestați în localul săptămânalului de stînga „Unidad”. Federația zărilorștilor peruvieni a dat publicității o declarație în care protestează împotriva acestei acțiuni. În același timp, alte 50 de persoane, potrivit afirmațiilor directorului poliției, au fost arestate în zona de frontieră cu Ecuadorul.

Angreșajul de violență și represii asupra forțelor de stînga din Peru s-a declarat astfel din nou. Este știut că anul 1967 a fost un an de creștere a agitației sociale, manifestată în puternice greve și demonstrații în orașe, urmate de ciocniri cu poliția și numeroase arestări.

TRATATIVE COMERCIALE IUGOSLAVO-VEST-GERMANE

Ziarul „Borba” scrie că luni vor începe la Bonn tratativele comerciale iugoslavo-vest-germane. Delegația iugoslavă la tratative va fi condusă de Boris Snuderl, adjunct al secretarului federal pentru comerț exterior.

Ultimul acord comercial între cele două țări a fost încheiat în anul 1952. După ce se afirmă în cercurile economice iugoslave — scrie „Borba” — acest acord este în mare parte depășit și învechit și de aceea s-a impus necesitatea încheierii unui nou acord comercial care să corespundă în mai mare măsură posibilităților actuale și necesităților celor două țări.

La viitoarele tratative de la Bonn, cele două delegații vor efectua un schimb de păreri în legătură cu schimbul de mărfuri și colaborarea economică în anul 1967, vor încheia un nou acord comercial, vor examina problema liberalizării importurilor iugoslave din R.F. a Germaniei și liberalizarea exporturilor iugoslave în această țară, o serie de probleme ale schimbului de plăți și unele aspecte ale colaborării dintre Iugoslavia și R.F. a Germaniei. Cele două delegații vor

discuta, de asemenea, despre dezvoltarea cooperării industriale și tehnice între întreprinderile din cele două țări.

Convorbirile comerciale iugoslavo-vest-germane — arată în continuare „Borba” — au loc într-o perioadă cînd exportul iugoslav în R.F.G. înregistrează o oarecare scădere, iar importul din Germania federală o majorare simțitoare. Astfel, pasivul iugoslav în comerțul exterior cu Germania federală a atins anul trecut cifra de circa 170 milioane dolari, față de 200 milioane dolari, cit a fost numai cu un an înainte. Aceasta — scrie „Borba” — cere eforturi de la ambele părți pentru a se reduce pasivul din comerțul exterior la un nivel normal.

În ședința din 10 ianuarie, desfășurată sub președinția lui Rudi Kolak, Vece Executivă Federală a R.S.F.I. a fost de acord cu începerea tratativelor cu R.F. a Germaniei referitoare la restabilirea relațiilor diplomatice. Nu se menționează data și locul începerii tratativelor.

Port-avionul american „Enterprise” este o oaspete nedorit în Japonia! Sub această lozincă la Tokio a avut loc o mare manifestație de protest împotriva proiectatei vizite în portul Sasebo a lui „Enterprise”

Conferința pentru Yemen

În capitala libaneză s-a întrunit ieri comisia tripartită în problema Yemenului. După cum se știe, această comisie, din care fac parte Sudan, Irak și Maroc, a luat ființă în august 1967 printr-o hotărâre a reuniunii arabe la nivel înalt de la Khartoum. Conferința de la Beirut are loc într-un moment de puternică încordare. De mai multe săptămîni, în țară se duc lupte aprige. Mii de yemeniți cad răpuși de gloanțe și bombe ca urmare a acțiunilor forțelor regaliste pentru răsturnarea regimului republican de la Sanaa. Este cunoscut faptul că fostul imam El Badr încercară să revină la putere avînd, pe de o parte, sprijinul unor forțe din exterior, și, pe de altă parte, pe acela al căpeteniilor unor triburi ce i-au rămas fidele, în special cele din nord-estul țării. Este de notorietate faptul că în decursul anilor imamul și-a cîștigat susținători din rândurile virfurilor con-

CORESPONDENȚA DIN BEIRUT DE LA NICOLAE POPOVICI

ducătoare ale triburilor, cumpărîndu-le încrederea cu sume importante de bani. Se spune că aceasta era în obiectul său încă din perioada cînd se afla în fruntea statului. Regimul republican a suprimat această tradiție, chemînd pe toți cetățenii țării la muncă. Consecința — nemulțumirea și apoi revolta aceluia care se vedeau lipsiți de asemenea privilegii. Totodată, măsurile regimului de la Sanaa vizînd transformarea vechilor structuri tribale și sociale ale Yemenului au fost primite cu ostilitate de cercurile conservatoare din exterior.

Republica Yemen, neconsolidată încă, a fost prinsă în celelele intrigilor, hărțuirilor. Forțele regaliste au folosit greutățile de început ale regimului republican și au început ostilitățile armate. La sfîrșitul lunii august 1967, între R.A.U. și Arabia Saudită a intervenit un acord. Ambele părți și-au luat obligația să nu mai sprijine nici una din părțile yemenite aflate în conflict. R.A.U. a consimțit să-și retragă trupele dislocate în Yemen. Comisia tripartită în problema Yemenului avea ca scop să controleze și să negocieze asupra respectării întocmai a acordului încheiat. Totodată, comisia trebuia să-și coordoneze eforturile cu guvernul yemenit pentru a realiza cadrul necesar unor alegeri generale în întreaga țară.

Reuniunea care a început ieri în capitala libaneză și-a propus ca obiectiv imediat o acțiune rapidă în vederea încheierii focului. La Beirut au sosit și o serie de personalități yemenite reprezentînd interesele părților beligerante. Participanții au anunțat că sînt preocupati de pregătirea unui congres ce urmează să se țină chiar în Yemen pentru a se pune bazele unei reconcilieri naționale.

Noi declarații cu privire la Orientul Apropiat

TEL AVIV 12 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că generalul Rabin, fost șef de stat major al forțelor armate izraeliene, care urmează să plece curînd la Washington pentru a-și relua funcția de ambasador al Israelului în S.U.A., a luat poziție împotriva partizanilor „marelui Israel” și în favoarea unor concesii teritoriale în schimbul obținerii păcii. „Scopul nostru esențial trebuie să fie pacea; pentru aceasta trebuie să fim gata să facem concesii... Pentru noi nu se pune problema de a crea condițiile cele mai favorabile în caz de conflict, ci, dimpotrivă, de a căuta să eliminăm cauzele conflictului și să creăm între noi și statele arabe relații noi și mai bune”. Referitor la problema refugiților, generalul Rabin a arătat că ea nu ar putea fi rezolvată decît în cadrul unei reglementări generale.

TUNIS. — „Trebuie să respectăm rezoluțiile O.N.U. din 1948, care recunosc existența Israelului și prevăd reîntoarcerea palestinienilor

în patria lor”, a declarat într-o conferință de presă președintele Tunisiei, Bourghiba, referindu-se la problema palestinienilor. „Cea mai potrivită atitudine — a spus el — ar fi în momentul de față aceea a doptată de comun acord cu poporul palestinian. Izraelienii trebuie să ajungă la un modus-vivendi cu palestinienii”.

CAIRO. Egiptul va trimite în cîteva zile misiuni diplomatice la nivel înalt în capitalele arabe — anunță ziarul „Al Gumhuria”. Misiunile, afirmă ziarul, vor discuta în fiecare din țările arabe situația actuală în urma amînării conferinței arabe la nivel înalt, subliniind importanța unei acțiuni arabe unite. În concepția asupra unității și naționalismului arab, scrie într-un articol redactorului-șef al ziarului „Al Aham”, Mohammed Heikal, a intervenit o schimbare majoră. Interferența deosebită de ordin cultural, istoric și de limbă existente între țările arabe, baza politică și socială diferită nu poate fi ignorată. El pledează pentru o unitate practică bazată pe „interese economice mutuale” într-o lume în care țări dezvoltate nu pot trăi izolate.

Acțiuni provocatoare împotriva R. P. Chineze

PEKIN 12 (Agerpres). — Agenția China Nouă anunță că în ziua de 7 ianuarie trei avioane aparținînd aviației americane și aliaților lor din Laos au pătuns în spațiul aerian al R. P. Chineze și au bombardat și mitraliat regiunea Miaotai, din provincia Lunnan. În cursul atacului au fost lansate 20 de bombe și rachete care au provocat moartea și rănirea unui număr de locuitori din această zonă de frontieră a R. P. Chineze, precum și serioase pierderi materiale. La riposta energetică a forțelor armate chineze și a populației, avioanele s-au retras în direcția Laosului. Într-o declarație a Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze, dată publicității la 12 ianuarie, se arată că „guvernul și poporul chinez condamna cu indignare această provocare de război împotriva Chinei și avertizează în mod energetic imperialismul american și pe extremiștii de dreapta laoltenii că trebuie să poarte întreaga răspundere pentru consecințele grave rezultînd de pe urma acestei provocări”.

Georges Pompidou despre: Principalele direcții ale politicii interne și externe a Franței

Joi seara, în fața micului ecran, francezii au putut lua cunoștință de jaloanele politicii interne și externe a Franței în 1968 expuse în cadrul unui interviu acordat de primul-ministru, Georges Pompidou, unor ziaristi de la „Paris Match” și „L'Express”. „O mare parte a interviului a fost consacrată „problemelor de politică internațională. Primul-ministru a declarat că Franța a încetat „să mai facă politica altora” și că principiul actual al politicii franceze este „cooperarea cu toate țările”.

Abordînd problema aderării Angliei la Piața comună, G. Pompidou a reafirmat teza franceză potrivit căreia Marea Britanie nu este pregătită încă să intre în C.E.E. Totodată, el a adus un nou argument în sprijinul politicii franceze: prin regimul preferențial acordat Angliei în cadrul planului de redresare financiară prezentat de președintele S.U.A., „America a recu-

nscut pentru prima oară, în mod deschis, că este strîns legată de Anglia, ceea ce — a spus Pompidou — îmi permite să afirm că Anglia nu este altă de europeană”, „Marea Britanie va fi în măsură să intre în Piața comună atunci cînd va îndeplini spațele ori-cărui altor țări”. Președintele francez a lăsat să se întrevadă însă și posibilitatea unei rupturi în sensul comunității, „S-ar putea itea o foarte gravă criză, care ar putea duce la dezmembrarea C.E.E.” — a spus el.

Referindu-se la economia franceză, primul-ministru a afirmat că deși preferurile au cunoscut la sfîrșitul anului 1967 un ritm de creștere „puțin mai rapid decît de obicei”, nu există motive reale de îngrijorare. El a subliniat hotărîrea guvernului de a face totul pentru a încuraja activitatea economică în anul 1968.

Interviul televizat acordat de Georges Pompidou a făcut obiectul unor ample comentarii în presa franceză de ieri. Coțătianul economic „LES ECHOS” consideră că premiul a anunțat „o politică de sprijinire și de relansare a economiei”, dar că „nu a explicat pe ce căi ar putea spori puterea de cumpărare în lunile viitoare”. „Aproape toate ex-

plicațiile date de G. Pompidou — scrie ziarul „L'AURORE” — au fost consacrate problemelor economice, adică a celor probleme de care depinde viața normală a Franței și a francizilor. Primul-ministru a spus că a-cum cauzele creșterii preturilor „au rămas în urma noastră”. Cauzele poate, dar consecințele?... Tot „L'Aurore” consideră că preterul francez

Turneu dificil

Încheiat joi, la capătul a 20 000 de km parcurși în 13 zile, turneul african al delegației americane conduse de vicepreședintele Hubert Humphrey constituie, după expresia plastică a unor comentarii, un mic eveniment politic în care Casa Albă a investit mari speranțe. Printre cei 40 de membri ai delegației se aflau oameni de afaceri, bancheri, specialiști în problemele africane. În termeni diplomatici, „misiunea de bunăvoință” americană a avut sarcina de a studia, la fața locului problemele complexe ale continentului și de a reafirma marelui interes al Statelor Unite pentru Africa de care, de altfel, nimeni nu se îndoiește. S-a dat, în felul acesta, satisfacție acelor cercuri monopoliste din S.U.A. care cer netezierea, pe cale politică, a tuturor căilor de natură să favorizeze penetrația capitalului american în Africa. Ca argument pentru o asemenea acțiune este adesea citată ponderea redusă a investițiilor americane pe continent. Din totalul de 40 miliarde de dolari folosiți de monopolurile de dincolo de ocean în afara frontierelor Statelor Unite, doar ceva mai mult de două miliarde sînt investiții în țările africane; într-un singur an — 1964 — în Europa occidentală au fost investiți tot atîția dolari cit în 14 ani în Africa. Firește, această situație derivă nu dintr-un dezinteres al S.U.A., ci, în primul rînd, din împotrivirea monopolurilor vest-europene. Avînd rădăcini adînci în Africa, monopolurile din fostele puteri coloniale s-au împotrivit din răspuri împărțirii imenselor bogății ale continentului cu S.U.A.

Pe de altă parte, politica neocolonialistă amestecul brutal repetat al Statelor Unite în treburile interne ale tinerelor state, sprijinirea regimurilor rasiste, precum și nedreptățile rasiale de pe teritoriul american au grevat, de asemenea, și mai grevează încă puternic asupra relațiilor Washingtonului cu majoritatea covârșitoare a țărilor africane. Deși S.U.A. nu și-au schimbat această politică, Humphrey și suita sa și-au propus să obțină, dacă nu sprijinirea, cel puțin înțelegerea ei de către autoritățile din țările vizitate.

Potrivit agenției „France Presse”, la încheierea turneului Humphrey s-a felicitat pentru „primirea călduroasă” ce i s-a rezervat. El nu a comunicat însă publicului american cită împotrivire stîmnește pe continentul african politica neocolonialistă și de amestec în treburile interne ale altor țări pe care o promovează S.U.A., împotrivire ce și-a găsit expresie în timpul vizitei în numeroase demonstrații de protest. În capitala Congoului-Kinshasa demonstranții au cerut încetarea agresiunii în Vietnam. În capitala Etiopiei, Humphrey a trebuit să-și cîntească „din program ca urmare a manifestațiilor populare, în cursul cărora, pe lîngă încetarea intervenției în Vietnam s-a cerut evacuarea bazei militare americane de la Asmara. Sosirea americanilor în capitala Kenyei a fost întîmpinată, la fel, cu proteste. A reieșit evident și cu acest prilej că, scutînd jugul dominației coloniale, popoarele africane nu sînt deloc dispuse să accepte altă dominație, fie ea și mai subtilă.

Augustin BUMBAC

agențiile de presă transmit:

In Cipru vor avea loc într-un viitor apropiat alegeri prezidențiale. — a anunțat președintele Republicii Cipru, Makarios, la Nicosia. El a menționat că personal nu va accepta un nou mandat prezidențial decît dacă va obține o majoritate substanțială de voturi.

Aleksander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, a vizitat vineri cea mai mare uzină din Praga — „C.K.D.”. Într-o întîlnire avută apoi cu activiștii Comitetului raional de partid și cu președinții organizațiilor de partid din uzină, Aleksander Dubcek a arătat că Comitetul Central nu intenționează să aducă nici un fel de schimbări în linia stabilită.

Guvernul Norvegiei și cel al R. P. Mongole au hotărît să stabilească relații diplomatice și să facă un schimb de reprezentanți diplomatici cu rang de ambasadori.

95 de noi proiecte de reinvestiții au fost aprobate de Consiliul de administrație al Programului de dezvoltare al O.N.U. Un număr de 70 de țări în curs de dezvoltare vor beneficia de aceste proiecte, al căror cost total este evaluat la 228 milioane dolari. Din această sumă, O.N.U. va furniza 91 milioane dolari, iar guvernele țărilor interesate restul de 137 milioane dolari.

Societatea franceză constructoare de automobile „Citroen” și firma italiană „Maserati” au încheiat un acord privind o colaborare strînsă în toate domeniile proiectării, fabricării și comercializării vehiculelor. Acordul ar putea evolua spre achiziționarea reciprocă a unor pachete de acțiuni. Faptul este apreciat ca o încercare de a spori șansele societăților vest-europene constructoare de automobile în concurența acerbă cu firmele americane.

O importantă remaniere a guvernului a fost anunțată de Alphonse Masmamba-Debat, președintele Republicii Congo (Brazzaville). În decretul privind reorganizarea guvernului se arată că postul de prim-ministru a fost desființat, iar prerogativele șefului gu-

vernului au fost preluate personal de președintele Masmamba-Debat. Lucrările Conferinței naționale a Partidului Socialist Italian al Unității Proletare s-au deschis ieri la Palatul Congreselor din Roma. Secretarul partidului, Tullio Vecchietti, a prezentat un raport privind activitatea P.S.I.U.P. Vor urma dezbateri.

Tailanda va trimite pe frontiera sud-vietnameză încă un efectiv de 12 000 de infanteriști — a declarat vineri la plecarea spre Bangkok primul-ministru thailandez, Kit-tikachorn, care a făcut o vizită de trei zile la Saigon. După sosirea noului efectiv, numărul soldaților tailanzenzi care participă alături de

forțele americano-saigoneze la războiul din Vietnam va fi de 15 000. (Associated Press).

Greve în Venezuela. Centrala unitară a muncitorilor și Confederația oamenilor muncii din Venezuela s-au solidarizat cu lucrătorii societății de transporturi în comun din Caracas, care au declarat grevă în cursul săptămînii trecute. Greviștii revendică majorarea salariilor.

Un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe al R.P.D. Coreene a dat publicității o declarație în care se arată că în ultimul timp au fost comise atacuri împotriva unor sedii ale Asociației generale a coreenilor din Japonia, iar coreenii din Japonia au fost arestați. În același timp, se fac încercări de torpilare a tratativelor dintre reprezentanții organizațiilor de Cruce Roșie din cele două țări cu privire la repatrierea coreenilor din Japonia.

La 12 ianuarie s-a deschis la Paris cel de-al 7-lea Salon Internațional al navigației de agrement, unde sînt expuse aproximativ 1 200 de ambarcațiuni diverse, construite în Franța și alte 18 țări.